

غەزەلەکانی وەك ئاوی زولالی کۆیستانی کوردەواری گیان پەرور و ژبان
هینەرن.

لە عێرفانی و خواناسی دا تۆ دەلیی: لە مەرەپەری بلورینی شیعدا
ناشراون.

شەو

نوری روخسارت وەدەرخە دەردی بێدەرمانە شەو
زولمەتی زولفت لە سەر روتە لە رۆژ میوانە شەو
دۆی شکور مەردانە من ریم بردە ناو زولفی رەشت
تا بزانی خەلکی ملکی دل قەلای مێردانە شەو
هەر لە ئیوارە هەتا رۆژ بێ وچان دیت و دەچی
هەر لە دوی خورشیدی خاوەر وین و سەرگۆدانە شەو
کوێر و نابینایە ئیستا ئەو بە تاوی رۆژی روت
بۆیە رەش پۆش و هەژار و مات و بەستەزمانە شەو
قەدری شەو چا بگرە چاوم، شەمع و پەروانە دەلین
سۆز و گریە شەمع هەر شەو سوتنی پەروانە شەو
عاشق و مەعشوق لە رۆژدا خۆ دەپاریزن لێ خەلک
گەر پەنای چاکت دەوی بۆ ئەو دوو پەروانە شەو
هەستە (کامل) بەسیە بێداری برۆ لیتی وەر کەو
تا ولات بێدەنگ و باسە، تالە رۆژ میوانە شەو

بەهار هات

بەهار هات توواوە بەفری ناو شاخەکان
شەمان هات گەشاوە خونچەیی ناو باخەکان
زەینمدا لە نیو باخ شوخی وا دەگەری

دل كهوته كوت چاوم بۆى دهپهري
 باخهوان له حاند رۆژ: دو چاوى قهت ههلايه
 دهلى چون سهرنجيك بدهم لهو بالايه
 تا ولات بيدهنگه باخهوان نوستوووه
 تا بههار سهوز و سور، فهرشى راخستوووه
 له سهر ئهه و رايه خه ئهمن و ئهوپيكيهوه
 ههلهپهري، دانيشين، وهر كهوين، ژين ئهوه
 تنوكى ئارهقى له سهر ئهه كوئمانه
 وه بزانه له سهر گون تنوكى بارانه
 ههلايه، ههرايه، له ناو باخ له داخان
 خاوهن باخ كووست كهوتو، سهير ئهكا له باخان
 بههار هات بهخير بي به تهپل و توپهوه
 با بروا زمههري به خوى و سوپهوه
 ئيمامى، گشت توواوه وهك بهفري كيرو و شاخ
 له دورى يارى خوى كهوتوته ئاخ و داخ

شنههى بههار

بههار و شنههى مايهى ژيانه
 به شنههى ژياوه ئهه نيشتمان
 بههار هينهرى موردهى خهباته
 لابهري مهينهت، هينهرى هاته
 ئاورى نهووروزى پرشنگى ژينه
 بۆ گهل و بۆ هۆز گپى بهتينه

پیت و گریه‌ی ئەو ژینى پێوهیه
 بڕیسکەى خەبات هەر لەوێوهیه
 ئاگرى نەورۆز یا تیشکى هیوا
 روناک کەرەوه‌ی تاریکی هەوا
 گریه‌ی خورپه‌ی دن، شه‌وقى زه‌وقى گه‌ل
 له‌ده‌ورى دالین لاوان به‌ کۆمه‌ن
 کاتیکی خۆشه‌ فه‌سلى نه‌وبه‌هار
 دورى له‌ نه‌یار، نزیکی له‌ یار
 ئەو سه‌وز ئەکا تۆی رزگارى
 به‌ره‌م دینى باغ بۆ کورده‌وارى
 هیندی دهرزینى، هیندی دهرۆینى
 به‌و گهرم و ساردى له‌ خۆى دهنۆینى
 دو به‌ره‌کی گه‌ل دهرزینى سه‌ر پاک
 تۆوى یه‌کیه‌تى دهرۆینى له‌ خاک
 به‌هار به‌خیرى، دونیا گرتى ره‌نگ
 رۆژى وه‌ده‌رخست لای برد شه‌وه‌ زه‌نگ
 به‌ ته‌پل و تۆپ و به‌ زه‌بر و زه‌نگه
 ده‌ی، سا، نه‌ته‌وه‌ی کاوه‌ دره‌نگه
 بۆ پێشواز پاكو بڕازیننه‌وه
 شنه‌ تۆش کۆرپه‌، بلاویننه‌وه
 له‌ بێشکەى خه‌ما رایژینه‌ تاوى
 بۆی ده‌رخه‌، کاتى، هه‌تاوى، ساوى
 ببوژیته‌وه‌ له‌به‌ر تاو و ساو
 تا بێته‌ جیگه‌ی شانازی ته‌واو

فتیله‌ی رینگه‌ی رزگاری پییه
 به‌خێو کردنی یه‌کجار به‌جێینه
 با بیته به‌ره‌م کۆرپه‌ی نه‌ته‌وه
 هیوای دوا روژی نه‌ته‌وه، به‌وه
 بۆ نیشتمان و بۆ گه‌ل ده‌کووشی
 له‌ رێی وان هه‌ر چه‌ند زوخواو ده‌نووشی
 ئه‌وسا ئاواتی ئاوات دیته‌ جی
 شین ده‌بی خه‌لفی هیوای جی به‌ جی

به‌هاری تازه

واهات به‌هاری تازه‌ شنه‌ی بای شه‌ماله‌ دێ
 ناقوسی ژینی پر له‌ هیوای کیژ و کاله‌ دێ
 قاسپه‌ی که‌وی بنار و که‌ژ و کیو و یاله‌ دێ
 کوتر له‌ سه‌ر ره‌وه‌ز به‌گمه‌ و ناله‌ ناله‌ دێ
 جیکه‌ی مه‌له، هه‌رایه، وشه‌ی بالی دا له‌ دێ

شین بو زه‌وی یو میتگه‌له‌ مه‌ر روینی بو له‌وه‌ر
 پر بو له‌ کاره‌ کاری مه‌ری شیو و ده‌شت و ده‌ر
 شوان که‌ په‌نکی تازه‌یی خویان ده‌که‌ن له‌به‌ر
 هه‌لدینه‌ نیو هه‌واره‌وه‌ کیژان به‌ جلکی ته‌ر
 بارانه، بایه، گوره‌ گوری هه‌وری تاله‌ دێ

رێک چیغ و چادرن ده‌دره‌وشن له‌ سه‌ر چیا
 وه‌ک خالی ره‌ش ده‌چن که‌ له‌ سه‌ر رومه‌تی درا

رند و له هەر کوئی ماکوئی فرمیسکی هه‌لرژا
 بهو بۆنه چابو خو کوئی دن تۆزی دامرا
 کاتی هه‌واره، قیژهیی کابانی ماله دی

دونیا وه‌کو به‌هه‌شته سه‌راسه‌ر بووه گلوک
 خونچه که ده‌ست نه‌خوردیه وا بۆته تازه بوک
 هه‌ر کهس کوئیک به روح نه‌کری پتی ده‌لین چروک
 کاتی نه‌ماوه کاکه خه‌م و ئاه و نوکه نوک
 کیژان له گون چنن و بزهی چاوی کاله دی

تیپی گولان گه‌یشت و ولات بو به زینو و زهر
 بولبول به جۆش و کول له نیتوان شه‌و ده‌بانه‌ سه‌ر
 شه‌ونم له سه‌ر چلوویی گولان که‌وتبو به به‌ر
 نه‌رگس به به‌رگی زه‌رده‌وه هیناوییه خه‌به‌ر
 یانی گولاله سوره له خوین‌دا شه‌لاله دی

ئه‌منیش هه‌ژار و دن به خه‌م و چاوه‌رتی په‌یام
 کینه‌ په‌یام، په‌یامی ره‌فیکانی وه‌ک برام
 پارامه‌وه له خالیقی بون و نه‌بون، به‌لام
 هه‌روا به داخه‌وه گله‌مه، هه‌ر نه‌بو وه‌لام
 ویرانه‌ مان و حال و سه‌دای کونده لاله دی

خویندی له گوئی سووانه‌یی تالاری سه‌وز و سور
 ویرانی کرد و تیکچو ناما کۆشکی پر سرور

ده گری دلی هه ژاری ئیمامی وه کو ته نور
 ده گری ده ریژی خوینی گه شی دل له خوار و
 هه کوی ده چن له دوی ته وان زاله زاله دی

بههار

له سه ری ساله سلا و بز کویستان
 بو گژ و گیا که له ئاسق و یستان
 تاق وجوت له شکری پیاده و سواران
 پیشروه ی هیزی به هاران، دیاران
 چوزه له ی هه لئز و کهما و ریواسان
 ژینی له نووین هه مو سوک و هاسان
 به کوپ و کیژ ده فرۆشن هه رزان
 له نساار و له ته لان و به رزان
 گله زه رده وه کو جارن به رزه؟
 تیر و پر هه ر له کهما و گیا و هه لزه؟
 یا نه رو زه رده له حاند کاتی به هار
 سه ر سپنی و پیره ژنه سه ر به ده وار؟
 کوپه سوته ش که بلنده و زه نویر
 له گول و گیا و گژی کویستانی تیر
 سه وز و شین بزته وه وه ک سالی زو؟
 له خه م و ده رد و په ژاران ده رچو؟
 مه ره سو ری له سه ره و هه لده به زن
 کایه یانه له سه ری کار و بز
 نه و که ره ت دیمه وه خواری لای خو م
 بز چه م و کیو و که ژ و سارای خو م

روتە ھەر روتەن و بىن بەرگ و گىيای؟
 وەکو خۆت سارد و سڤ و بەرزە چىيای؟
 تۆ لە کۆيستانى، ئەدى کوانى کەمات؟
 کوانى گندۆ رەت و مەندۆک و گىيات
 کوانى بەبونت و سوينسە و شەوبۆت
 پاش ملە ھەقمە برازىنمەوہ بۆت
 ھەمو کانیا و بۆتە جىتى گالته و گەپ
 چاوى کۆيىرن چ لە راست و چ لە چەپ
 کوانى کار مامز و بزنى کىتويت؟
 نەخشى ئاسۆ گتە گورگ و رىنۆت
 بەلنى کۆيستانى بەلام بىن کەلکى
 زەينىکى خۆت بدە کىنوى خەلکى
 ھەمو خەملين بە گۆلۆکات، جوانن
 دلگرن، جىتى کور و کىژ، لاوانن
 داوہ شىتى بەردەمەکەت «بەردە قەلە»
 شين و بژۆين و جووان، قىت و بەلە
 خاوەنى کانى يو ئاو، شيو و خرە
 لە گۆن و گيا و وزەمەند تىر و پىرە
 تۆش بلند بويەوہ بو ئاسمانى
 کانى ئاسمانى نى، دەعيەت دانى
 وەرەوہ خواری بە ھىچى بەرزى
 کىتوينکى بەرزى، بەلام ناتەرزى

زه‌ماوه‌ندی به‌هار

وه‌رن سو‌فی وه‌کو ده‌رویش بکه‌ونه گاله‌گان ئه‌مشه‌و
 وه‌ره ئیو باغی عیشره‌ت ئه‌ی نه‌مامی چارده‌ سان ئه‌مشه‌و
 بده‌ جام و مه‌زه‌ی ماچت له‌ کولم و لیتیوی ئان ئه‌مشه‌و
 به‌ سروه‌ت پین‌ده‌لیم چاوم کزه‌ی دی بای شه‌مان ئه‌مشه‌و
 چزه‌ی دی جه‌رگی برژاوم به‌ بن‌پولوو زوخان ئه‌مشه‌و
 ده‌ی پیر موغان ئاوايه‌ قاپی مه‌یکه‌ده‌ وازن
 جحیل و پیر و مندال مه‌یگوسار و باده‌ په‌ردازن
 سوراخی که‌یل و موتریب مه‌ست و ساقی ساده‌ و سازن
 کوپ و کان ده‌م به‌ خه‌نده‌ن، کیژ و کان پر عیشوه‌ و نازن
 بزهی دی غه‌مه‌ و رهمز و ئیشاره‌ی چاوی کان ئه‌مشه‌و
 زه‌ماوه‌ندی به‌هار کاتی سه‌یران و شه‌ق و گوپه‌
 سه‌با به‌ر بوکه‌ زاوا عه‌نده‌لیب، په‌رده‌ که‌نار جوپه‌
 ده‌سا بولبول له‌ پیشوازا بخویننه‌ داوه‌تی توپه‌
 سه‌راسه‌ر فه‌رشه‌ چیمه‌ن بو‌ قدومی بوکی گول بوپه‌
 زمانی گرتوو هه‌ر چه‌شنی توتی کونده‌ لال ئه‌مشه‌و
 له‌ خه‌لوه‌تخانه‌ی خان و به‌له‌کدا خاسه‌که‌و جوتن
 له‌ سه‌ر سفه‌ری چه‌مه‌ن، شه‌ونم مه‌یه، گول جامی یا قوتن
 شنه‌و سروه‌ی به‌یان تیکه‌ل هه‌ناسه‌م بون و ئه‌نگوتن
 به‌ ته‌شرفی نه‌سیم شه‌و بو و نیترگس پاکی پشکوتن
 له‌ خو‌شیان بولبول و قومری ده‌که‌ونه‌ قیل و قال ئه‌مشه‌و

ونه‌وشه‌ لاره‌ مل داماله‌ مه‌یدانا، به‌ ته‌نیایی
 ئه‌وا نه‌سرین سه‌ری بو‌ پرده‌باز رو‌نا، به‌ ته‌نیایی

ئەوا رۆژی لە قیس چو عاشقی شەیدا، بە تەنیایی
 ئەوا هەر چاوه رێیه نیرگسی شەهلا بە تەنیایی
 بەجاری بو سپی چاوی بە ئوممیدی و بسال ئەمشەو
 شکۆفە پینکەنی روی کردە سوێسن یانی ها بگری
 ئەما ئەهریمەنی زستان وەلا چو شیددەت و قەهری
 هەزار قەوس و قەزەح رابو بە رەنگی تاووس و چەتری
 بەدەنگی بولبول و قومری تەماشای دن چلۆن دەگری
 دەلی بگرن بە دن قەدری جەمالی کیژ و کان ئەمشەو
 چنار گەییە چنور، پینچرا سنەوبەر پەرچەم و سونبل
 ئەوی نەختی لە کارا بو گەیشتە مەقسەد و مەنزل
 بە تەنیا هەر «فزلجی» کەوتە دوی خیل و نەگەییە دن
 «ئیمامی» یش هەر وەکو بولبول بە هیوای پینکەنی گون
 دەنالیتنی لە سەر هەر چل بە یادی خەت و خال ئەمشەو^(١)

- لە کانگای دلمەووە لە دوستی زانا و فەرھەنگ پەروەر و دلسۆزم جەنابی
 مامۆستا مەلا سەلح - ئیبراھیمی محەمەدی (شەپۆل) زۆر سپاس دەکەم، کە بۆ لە
 چاپ دانێ ئەم دیوانە لە هەر باروبابە تیکەووە یارمەتی داوم، ئەمەش ئەو دووا
 بە خیرە ی سەید کامیل شائیمامی زەنبیلی: (ئاوات) کە بۆ وەلامی مامۆستا
 (شەپۆل) بە شێعر دایناو:

شەپۆل بە نامەت (ئاوات) ژیاو

گریی چەند سالە ی دلی کراو

شەپۆلی وین بو، یا رێژنە ی باران

یا شنە و کزە ی مەیلە کە ی باران؟

يا بوئى خوئى گولئى به هاران
نه سيم هيناويه له كو هساران
بارانى ئه و سال به ئه مري باري
هه مو رحمة بو بو كورده واري
ئه رزئى ئه و ده ستهى نامهى نوسيوه
(ئاوات) سه ر به رزه كه لئيت پرسيوه^(١)

خاسه كه و

خاسه كه وئى له و كه ژه هه ل نيشتوه
خالى رهش و سوري به جوت رشتووه
راوچى هه مو له و كه وه ده ركه و تووه
بوچى دزه، جه رديه، كئى كوشتووه
كئيه كه سى ئه و له ژيان خستووه
مال و مه ر و زئوه رى كئى بردووه
باعيسى قه تلئى چيه بيستويه تى
ژينى به سه ر به ستويه ويستويه تى
داوى چه قاند تا وه كو ئه و پئوه بئ
چان كه نه خوى پئوه ده بئ، جئ به جئ
چا كه كه داو دوزه شو كور خاسه كه و
ديويه، وريايه، به روژ و به شه و

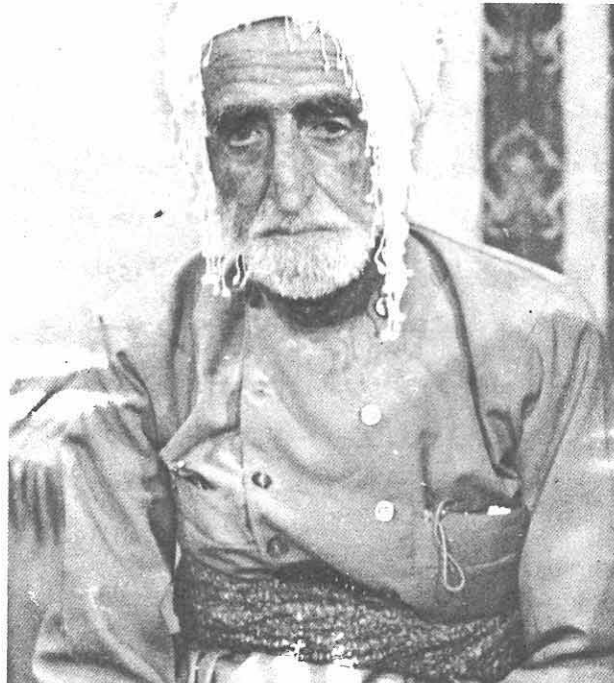
١ - ١٣٦٥/٢/٣٠ هه تارى. لاپه رى ٢٥٠ى ديوانى خوالئ خوئشو: سه بيد كامل شا، ئيمامى زه نبيلئى
(ئاوات) چاپى يه كه م سالى ١٣٦٥ى هه تارى تاران وئنه ده سته خئى ئاوات له ٦٥ و ٦٦ دا به.

بوچى كه وىش مافى ژيانى نيه
 حهقى كهژ و كىوى جوانى نيه؟
 بوچى ئه وىش بوته برا كورده كان
 نابى هه لىنى نه فه سىكى ژيان
 بيته وه به رده ست و به بى بان و په ر
 پى بكه نى ببه نه قه سى قه جه ر؟
 دهك نه فوسو بگرى ئه جهل جى به جى
 وا كه نه تان بى قه وه تى ده ست و پى
 خاوه نى ئه و كىو و كه ژه هه ر كه وه
 نه زم و نى زامى كه ژ و كىو هه ر به وه
 لىنى گه رى با بان و په رى جوان بكا
 له و كه له با بانگى ره فىقان بكا
 بيته وه كانىاوى بخون ئاوى ساف
 بو گه رى سهر بنه بيته مه ساف
 لىنى گه رى دهنوكى به به رد تىژ بكا
 غورپه بكاو بانگى كور و كىژ بكا
 كور به گورپه كور وه كو شىر و پلنگ
 كچ به شنه شن به خرىنگه خرىنگ
 بىن و بلىن خاوه نى كپوان ئه مه بىن
 سوره دهنوكمان به دهنوك شهر ده كه بىن
 خاوه نى ئه م خاسه كه وه ش هه ر ده لى
 راوچى ده بىن له م كه ژ و كىو هه لى

زستان

زستانه، به فره، چه شر، ولات پر له ناله نان
 دیوی سپی به قینه وه هات، بۆته پیره زال
 هیند قورسه هیند گرانه ههلسانی هسته مه
 وهك مۆته، كه له سه سه و سینگمانه مانگ و سان
 سه سه سینگى گرتووين و هه ناسه نه ما به كه سه
 كه وتوینه ژیر كلیله وه ده بزوتینه وه به جان
 ئینسان له ژورئ ماونه وه وهك كه وى قه فه سه
 وهك مه یته پیره لۆكى له عه رزا ببن شه لان
 ماوین به لام چ مان به خودا مه رگ خوشتره
 مه رگیکه نیوی ژینه، چ ژین، ژینی ترس و تان
 بی بان نه ماوه گه رده ره تانی ته نانه تیش
 بالداره كان فه قیره هه مو كه وتوون له بان
 هه ر پیکه نین بو کاتی به هاران ده هاته گوئ
 هه ر زیره زیره ئیسته له سه رمان و زاله زان
 کیژان به توئی کراسی له گه شت بون و گولچنین
 ئیستی له خو وه كۆ وه ده كه ن سه ت سه و سپان
 هیندهم ته من ببایه كه ده م دی به چاوی خو م
 نه و کاته خوشه دیته وه سه سه سارک و پیره دان
 یادی به خیری کاتی به هه ار و كه زه ی شه مان
 سه یران و شایى گرتنی لاوان و کیژ و كان
 چه ند شوخ و شه نگ و جوان و له به ر دن ده چونه باغ
 به رز و بلند و دل به ر و لیو ئان و چاو كه ژان

یادی به خیری ئه و ده مه قاسپی كه وان دههات
 جوانیان ده رشت نیره رمی ریزه ورده خان
 ئه و كاته، ئه و ده مانه كه خیل ده چنه به ندهنی
 یادیان به خیری بیری یو كابانی گه وره مان
 جی ژوان به تاله، داخۆ كور و كيژی نیشتمان
 هیشتا له بیرییانه له دن داده كهن خه یان؟
 داخوا دوباره دینه وه گویمان و دنی به هار
 دهنگی شووان و توره یی بلویر له ههرد و یان؟
 داخوا ده گهینه فهسلنی به هار و ده ژینه وه؟
 وهك گیا و گول له ژیر زهوییا دینه دهر منان؟
 كالی «ئیمامی» تو ته مهنت زۆر، چهسته مه
 بو ژانه وهت به تاوی به هار، موشکیله و مه حال

ئیل به گی

٩٦١ - ٨٩٨

ئەوانەى پیتۆل و ژیرن و دور دەبینن و لە سەر بیرن و بە چاوی دل تیشکی بەزەى خویان دیوه و میتشکیان بەژەکی یەزدانی پەرورەویە لایان رونە: ھەر کەس خوا دەستى بگىرى و نیازی بى بەرزى کاتەوہ و وہى لاوتنى و دل خۆشى کا و خەمى لەبیر بیاتەوہ. ھەر لە چاولنیک نانیکدا تاجى بەختى لە سەر و لە سەر تەختى کامرەوا بونی دادنى و لەبەر چاوی ھەمو کەسن خۆشەویستى دەکا و جینگای بلیند و جوانى بۆ دادەنى.

جاری وایش ھەبە، مانگی چارده بەو جوانى، کە نۆ بوکی ئاسمانى یە گیران و پەلەى دیتە سەر. بەھارى وا خۆش و رەنگین ھەبە. کە پایزى سارد و خەمگینى بەفران کەرى دەبرن بە باى بەھار دەتوینتەوہ. ئەوانە پەندن بۆ ئیمە و پەندە کەش زۆرە ئەکەممە دەستىکی لە پتوار ھەبە ژارى و تەیارى بەش دەکات و بەختیارىت کارى ئەوہ و ئەویشە چارەت رەش دەکات.

ژیناوەرى پر لە ھەنگامەى ئیل بەگى جاف ھەندیکە لەم مەبەستەمان.

دەماو دەم وا دەگىرنەوہ و برواش وایە کە ئیل بەگى یەکىکە لە تیرەکانى ھۆزى جاف و ئەو خاوەن ھونەرانى بۆ وردەکارى زۆر ئاگادار و دەربەند بە کارن. ناوبەند و داوى ئاوریشمى خاوى کەونە روداوى پیرە بابا ئیل بەگى جافیان بە دەمى گشت و سەرى ئەنگوشتان خستۆنە باوو زۆر ریک و لە بار گشتیان کردەوہ و دوو و یاقوت و لەعل و زومەرەد و چەور و شیرین و کوژى کەى شین و پیروۆز و شەوہ و دانە مروارى واژەى پر گەشەى ناو کوردەوارى یان پى ھۆندوتەوہ و سینگ و بەرۆکی خویان بەو پیتش بینایانەى ئیل بەگى جاف رازاندۆتەوہ.

نەچیرەوان لە راز و ھەوراز و لە بارزان و رازەوانى رازى بەرز و بى پى

پلیکە ی تیشە شاخی لوس و هەلچوی میژوی دور و درێژ و بێ سنوری کوردەواری و بە لە باری بۆمان چوونە دور پنجیک و ناو دەوێن و بە بەندەنان هەن گەراون وورد گەراون و چەند بەردا. و بەردیان کردووە و زەرد و هەردیان پشکنیووە و زۆر و زەوێندیان نوا ریووە و گەلیک قوئاغیان گۆزیووە و لە لای زۆران لایان داووە و بەرە و ناو سۆران و گۆران رویان ناووە و رەسەنیان خستۆتە داو و ئاویان لەبەر چاو داناوین کە ئیبل بەگی جاف بە بنەچە کە ئەچیتەووە سەر هۆزی جاف. ئیبل بەگی مروفیکە وارهستە و عارف و خواناس و تەمەنی خۆی لە ریگای خواناسی و پیاو خاسی و تیکۆشان و جوان دوان و گۆشەگیری و لە سەر حەسیرنشین و تیبینی و پێشبینی و جوان تی روانی و ژیری بێ نهوایی و دل ناوایی رابوردووە، ئەو شێعرانە ی وا بە ناوی پێشبینی لەو هۆنەرە باهونەرە جێماووە میووەی رۆژگاری گۆشەگیری ئەووە کە وەک سوفیانی رۆژگاری خۆی لە چەلە خانەدا بۆ چەلەکتیشان خۆی لە خەلک دزیووەتەووە و جاوی دل و دەرونی روناک هەن گەراووە و بەرەکەتی خواپی تێخزاووە و گشت گیان و لەشی بە نوری خوا نورانی هەن کراووە. بەلام ئیبل بەگی لە کام هۆزی جافە؟ ئایا لە هۆزی جافی مرادی یە یا جوانروی، دیارنییە، رۆژی لە دایک بون و مردنیشی باش نەزانراووە و راست دیاری نەکراووە. بەلگە لە سەر ئەووە کە ئیبل بەگی جاف یەکیک لە رابەرانی تەریقەتی عیرفان: (میسیتیک) و خواناسی بووە دارای مرید و مەنسوب و بیا و برە و بووە لە شێعرەکان و پێش بینیەکانیدا.

هەندێ لایان وایە ئیبل بەگی جاف. خەلکی گوندی (شلە و زالو ئاو)ە - کە ئیستا بەشینکە لە بەشەکانی (سەنجابی) بەشی شارستانی (شائاوا = ئیسلام ئاوا) ی خۆر ئاوا ی ئوستانی (کرماشان)ە و ئەلین: ئیبل بەگی لە تافی گەنجی و لاویدا چۆتە گوندی (زوار)ی - هەورامان و لەوی ژنی هیناوە و خوا کوریککی پێداووە بە ناوی (مەلایەحمەد) کە (مەلاخدری رودباری) شاعیر و خواناس و

زانای ناوداری کورد و خاوهنی دو مه نظومه‌ی به ناوبانگی (ده‌ولت نامه) و (رۆله بزانی) - کوری ئەم مه‌لائه‌حمه‌ده‌یه.

شك و گومان نیه که (مه‌لاخدر رودباری) که له سالی (۱۱۴۰ مانگی له دایک بوه و له (۱۲۱۰) بارگه‌ی به‌ره‌ولای خوا تیکناوه کوری ئەم مه‌لائه‌حمه‌دی کوری ئیل به‌گی جافه - چونکه خۆی له ده‌ولت نامه = ئیقباان نامه)دا که له سالی ۱۱۹۷ مانگی دایناوه ئەمه‌ی راگه‌یاندوه.^(۱) دیاره ته‌گه‌ر ئەم چریکه و چیرۆکه به راست بزانیان ماوه‌ی نیوان مردنی ئیل به‌گی چاف تا هۆنینه‌وه‌ی (ده‌ولت نامه) له لایهن (مه‌لاخدری رودباری) نه‌وه‌ی (۷۰) سان بگرینه. به‌ر چاو - ئەبی بلین ئیل به‌گی جاف له سالی ۱۱۲۷ی مانگی وها و رۆژگاری سه‌فه‌وی‌یان بوه. کورده‌کانی ئەهلی حه‌ق: (یارسان) لایان وایه ئیل به‌گی جاف مریدی خوالیخۆشبو خواناسی گه‌وره‌ی ناودار (سه‌یید براهیه و ئەلین: له (دالاهۆ)ی لای گۆکۆی (سه‌یید محهمه‌د ناودار به (بابا یادگار) خه‌ریکی چله‌کیشان و خواناسی بوه و گه‌یوه‌ته حه‌قیقه‌ت و خواناسی. کاتی مرۆف بروانیه و نژاوه‌ری و سه‌بک و شیوه‌ی شیعری شاعیرانی ئەهلی حه‌ق وه‌کو ده‌رویش نه‌ورۆزی سۆرانی که له سه‌ته‌ی ۱۳ی مانگیدا ژیاوه و که‌سانی‌تری وه‌ک ئەو باش و روناک ئەه‌بته‌وه که ئیل به‌گی جاف له سۆفیانی ئەهلی حه‌ق: (یارسان) بوه.

ئەلین: شانیمه‌ تولای وه‌لی قوتب و راه‌ری زنجیره‌ی نیعمه‌ تولاهیه‌ی کوردیش پیش‌گۆیی به‌ شیع‌ر کردوه.

ئەلین: ئیل به‌گی جاف له ۸۹۸ی مانگیدا له شاره‌ زور له دایک بووه و له سالی ۹۶۱ی مانگی له ۶۳ی سالی‌دا مردوه.^(۲) هه‌مو ئەزانین له به‌راوه‌ی

۱- بروانه‌ کتیبی ژیناوه‌ری زانایانی کورد له جهانی ئیسلامه‌تی یا گه‌نجینه‌ی فه‌ره‌نگ و زانست نوسراوی (شه‌پۆل) چاپی تاران گولانی سالی ۱۳۶۴ هه‌تاوی.

۲- بروانه‌ میژوی ئەده‌بی کوردی عه‌لائه‌دین سه‌جادی به‌غا چاپی سالی ۱۹۵۲ ز - په‌ره‌ی ۵۳۶.

دینکورد و زهردهشت نامه و جاماسب نامه و دینی زهردهشت‌دا پیش‌گویی
هه‌بوه و هه‌یه.

ئهمه‌یش پیش‌گزیه‌کانی ئیل به‌گی جاف که خوالیخۆشبو ئه‌دیب الممالک
فهرهانی کردویه‌ته فارسی.

شێعر

آدم از قول بزرگان مه‌برون از زیر اُبر
طاعت عالم کنم تا بشکنم بازار جَبْر
گرم کردم در تماشای پلنگ و شیر و بَهْر
منع نتوانم نمود از مردم بی‌تاب و صَبْر
این چنین بوداست و خواهد شد چنین ایدوستان
ناقه‌ی لیلی روان در مرغزار آید همی
اسب آهن پای در تک راهوار آید همی
دل‌دل و شب‌دیز خسرو ره‌سپار آید همی
اسب آهن پای در تک راهوار آید همی
له‌م شێعرانه‌دا ئیشاره به‌ په‌یا بونی ئۆتۆمبیل و قه‌تاری رینگائاسن کراوه.
ئیل به‌گی جاف له‌ شێعره‌کانیدا هاتنی نادری هه‌وشار(۱۱۴۸ - ۱۱۶۰
مانگی) و هاتنی قاجار - فیتنه و فه‌ساری ده‌وره‌ی ره‌زاخان و کوره‌ده‌ر
کراوه‌که‌ی ئه‌کات.^(۱) نوکته: بار تولد خۆره‌هلاناسی رووس له‌ کتیبی
جوغرافیای میژوی ئیراندا ئه‌نوسی (شاره‌زور) رینگایه‌ک له‌ قه‌سر شیرینی (لای

۱ - پروانه دیوتنی ئه‌دیب الممالک فهرهانی به‌ ئیه‌تنامه‌ی وه‌حید ده‌ستگردی تاران سالی ۱۳۱۲ هه‌تاوی
په‌یه‌ی ۶۷۰ - ۹۷۳ ده‌لین: وه‌حید ده‌ستگردی ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ نه‌ی توانیوه‌ شێعره‌کانی باباتاریه‌ری کوردی
لورباش به‌خۆیینه‌وه‌ و تیان بگات و خه‌یانه‌تی کردوه‌ و شێعره‌کانی باباتاریه‌ری لوری کردۆته‌ پارسی.

کرماشان) هوه ئه چو بو (شاره زور) له جاده ی گشتی جیا ئه بوه وه، ئیرانی یه کان به (شاره زور) نیوه ی ریگایشیان پینوتوه چونکه نیوه ی ریگای نیوان (مه داین = ماداین) پیتته ختی ماده کان و (شینزه: ته ختی سلیمان) ئاگردانی گه وره ی ماده کان بوه. که قوبادی پیروزی ساسانی دروستی کردبو.^(١)

١- پروانه گهنجینه ی فرههنگ و زانست چاپی گولانی سالی ١٣٦٤ ههتاوی پهره ی ٨٢٣ تا ٨٢٥ نوسراوی شه پۆل بهرگی یه که م.

به رزنجی مه ولاناهه للامه نۆدی

١١٦٦ مانگی و ١٧٥٣ زاینی

= ١٢٥٤ مانگی و ١٨٣٨

عهلامه‌ی ناودار شیخ مارف نۆدی: ئەم زانا خواناسه گه‌وره و ئەم قسه‌زان و هۆنهره‌ی وێنه‌یه‌ به‌ به‌رزترین پایه‌ی فه‌زیله‌ت و مروفانی و که‌مان دو ئاکار و خوی چاکه‌ و ته‌قوا و دین و زانست ئاراسته‌ بووه‌.

ئەم بلیمه‌ته‌ کورده‌ له‌ ١١٦٦ مانگی و ریکه‌وتی ١٧٥٣ مه‌سیحی له‌ گوندی (نۆدی)‌ی شار باژیر (سلیمانی) چاوی به‌ دنیا هه‌لتیناوه‌، نپوی ئەم زانا خواناسه‌ سه‌ییدمه‌مه‌د ناودار به‌ (کبری‌تی ئەحمه‌ر) شیخ مارفی نۆدی به‌ ١٤ پشت ئەگاته‌ سه‌ر زانای ناودار سه‌یید عیسا به‌رزنجی: مارف نۆدی به‌ ناوبانگه‌. خویشی به‌م هۆنراوه‌ له‌ به‌رکۆلی: (الفرائد فی العقائد) هۆنراوه‌که‌ی خویندا له‌ بابته‌ ره‌چه‌له‌کی خویندا فه‌رمویه‌تی: قال فقیر من الرؤف محمد بن المصطفی‌ المعروف.

شیخ مارف له‌ ریسای ته‌خمیس له‌ سه‌ر (قه‌سیده‌ی بوردی‌یه‌) که‌ به‌ عه‌ره‌بی هۆنپویه‌ته‌وه‌ ئەنوسی (سه‌یید عیسا به‌رزنجی کورپی باباعه‌لی هه‌مه‌دانیه‌) که‌ باپیره‌ گه‌وره‌ی نۆدی‌یه‌ بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ به‌رزنجه‌ بووه‌ و له‌ پاشان چوووه‌ته‌ شار باژیر دانیشتوووه‌.

شپوه‌ی ده‌رس خویندنی نۆدی: عه‌لامه‌ نۆدی په‌راوه‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی لای باوکی: (سه‌ییدمه‌سته‌فا) خویندوه‌ و ئەوسا چوووه‌ته‌ نپو فه‌قی‌یان له‌ فیرگه‌ی شاری (قه‌لاچوالان) لای زانای ناودار (ئه‌حمه‌د غه‌زائی) دوا‌ی ماوه‌یه‌ک چوووه‌ته‌ فیرگه‌ی (هه‌زارمێرد) ^(١) لای مه‌لامه‌مه‌د ناودار به‌ (ئیبینو الحاج) و له‌

١- ئەم هه‌زار مێرده‌ گوندیکه‌ دو سه‌عاته‌ رینگایه‌ و له‌ باشوری شاری (سلیمانی) دایه‌.

۱۱۸۰ مانگی و ۱۷۶۶ زاینی ئه‌چیته فیرگه‌ی گوندی بیتوش لای
 عه‌لامه (مه‌لاعه‌بدو لاییتوشی) بیتوش له ۵۰ میلی باکوری سلیمان‌دایه و تایبعی
 میرانی بابان بوه) مه‌لامارف دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ئه‌چیته‌وه گوندی هه‌زارمیرد لای
 (ابن الحجاج) و دوباره ئه‌گهرینه‌وه لای بیتوشی و زۆربه‌ی ریساله و
 نوسراوه‌کانی بیتوشی لای بیتوشی ئه‌خوینن و هونه‌ری هونه‌ری و شیعر و
 شاعیری و ویزاوه‌ری و ئه‌ده‌بی له‌و زانا پره‌ پره‌ پره‌ وهر ئه‌گرێ تا وای لێ‌دی له‌م
 زانستانه‌دا وه‌سه‌ر مامۆستای خۆی (بیتوشی) ئه‌که‌وی، عه‌لامه‌ نۆدی زه‌نگ،
 شیاو، شیرین زمان، زمان پاراو، قسه‌زان، به‌هه‌ست‌وه‌ ته‌بعن خوا پینداوی
 هه‌بوه. نۆدی زۆربه‌ی نوسراوه‌کانی خۆی به‌هه‌لبه‌ست داناوه، له‌ زۆربه‌ی
 هۆنراوه و نوسراوه‌کانی نۆدی بروا و ئیمان به‌ خوای تاقانه، فر بونی زانست
 و بیر قو‌لی ئه‌دیبانه و به‌ کاکل بونی، لێ ئه‌باری، که له‌ دل و ده‌رونیکی
 بێگه‌رد و له‌ ویزدانینکی خاوتین و عه‌شق و هۆگر بون و خو‌گرتن به‌ دام و
 ده‌زگای ئافه‌رینه‌شه‌وه به‌ خوینته‌ر راده‌گه‌یتن و تیی ده‌گه‌یتن.

زانا و هۆزانی دلسۆزی ئه‌م رۆژگاره مامۆستا محهمه‌د خال له
 نوسراوه‌که‌ی خویندا به‌ ناوی (شیخ ماری نۆدی) له‌ لاپه‌ره‌کانی ۱۸۹ تا
 ۱۹۰ چاپی به‌غا به‌ عه‌ره‌بی ئه‌م قه‌سیده له‌و ریساله پارسی‌یه‌ی وا له‌ په‌سه‌ندی
 پینغه‌مبه‌ری مه‌زنی ئیسلام‌دا هۆنیویه‌ته‌وه هیناویه‌تی، بۆ نمونه:

درود رحمت یزدان همیشه صد هزاران باد
 برآن پیغمبر مرسل که کرد اسلام را بنیاد
 حبیب گزیده حق طیب جمله علتها
 محمد آنکه نور خدا شد نور او ایجاد
 صفات مصطفی را کس نمی‌داند بیان کردن
 همه ذرات عالم را که دارد طاقت تعداد؟

شهر دو سرا احمد بر او قرآن فرود آمد
از او پر شد جهان از نور از او شد ملك دین آباد
خصائص دارد او چندان که در جزوی نشد پیدا
ز عالم اوست فردی، فضل دارد بر همه افراد
در اخلاق و شمایل هیچ مانندی نداشت احمد
زیاد مفجرات او شود غمگین عجب دلشاد
بصمت همچنین پیوسته کز یاران هزارا
بکردن سیر هم سیراب ز صاعی آب و صاعی زاد
چون آنحضرت کی پیغمبرانرا این همه تشریف
کدامین را جناب حق چو وی انواع خلعت داد؟
گرفته بودن آفاق جهانرا پیش از او ظلمت
ازو در مشرق و مغرب هزاران روشنی افتاد
شب معراج حضرترا علوم لوح شد معلوم
ازو حرفی نشد پنهان و بس شد زین عطا دلشاد
بقرآن بهرامت کرد تفصیل همه احکام
بالفاظ گهردارش نظام دین و دینا داد
نبی اللہ رسول اللہ حبیب اللہ خلیل اللہ
دل و جان و تن (معروف برزنجی) فدایت باد

نوسراوه کانی نودی:

علاوه نودی زیاتر له ۵۴ نوسراوهی داناوه و له ته خمیسیکا که به سه ر
قه سیدهیه که وه دایناوه و دراوی (مه حمود حه فید) ^(۱) له به غا له چاپ

دراوه ناوی هونراوه و نوسراوه‌کانی نۆدینی ئەم زانا خۆش خەتە هەرەزاناپەیی تێدا ناو براوه، بەم جۆرە:

۱- فەراید لە عەقاید نۆدینی لەم هونراوه‌دا عەقایدی نەسەفی لە ۵۸ فەریدە و ۴۹۰ هونراوه‌دا لە سالی ۱۱۸۵ مانگی و ۱۷۷۱ مەسیحی لە گوندی (قەلاچوان) هونریوەتەوه و لە ۱۳۱۴ مانگی و ۱۸۹۷ مەسیحی کە سەبید ئەحمەد فایز بەرزنجی گولە زەرەدە راقەیی کردووە لە شاری موسڵ لە چاپ دراوه. ئەم کتێبە لە زانستی کەلامە واتا: لە زانستی حیکمەتی تایبەتی خواناسی‌دا نوسراوه.

۲- فەریدە لە پروادا.

۳- زادالمعاد لە مەسائیلی عەقیدە و پروادا.

۴- (قطرالعارض لە ۴۲۲ شیعەر لە زانستی میراتا نوسراوه و لە گەن (کەشف العامض) شەرەحەکی‌دا لە سالی ۱۳۵۷ مانگی و ۱۹۳۹ مەسیحی بە حاشیە و کۆبەیی زانای ناودار عەللامە عەلی قزلیجی: (تورجانی زاده) لە ۱۴۰۳ پەرەدا لە بەغا لە چاپ دراوه.

۵- (سلم الاصول لە (علم الاصول الفقه)‌دا و لە ۱۳۱ شیعەر دایە.

۶- عەقدالدرر لە زاراوهی ئەهلی ئەئەردا کە نۆدینی پەراوهی (نخبه الفكر) نوسراوی (ابن حەجەر عەسقلانی) لە ۲۱۰ شیعەر هونریوەتەوه و عەللامە عەلی قزلیجی کۆبەیی لە سەر نوسیوه.

۷- تەرسیف مەبانی لە نەزمی تەسریف زەنجانی کە بە دنەدانی مامۆستاکی: «عەللامە عەبدوڵای بیتوشی» دەسی داووتە هونریوەی ئەم پەراوانە.

۸- شامیل لە عەوامیل‌دا کە نۆدینی عەوامیلی جورجانی لە ۱۱۸۹

مەسیحی لە گوندی (قەلاچوان) هونریوەتەوه.

۹- آغراب نەزمی قەواعیدی ئیغراب.

- ۱۰- (کفایه الطالب) نهزمی کافیهی ئیبنو حاجیب شاره زوری، نۆدنی ئەم پەراوێ له ۱۹۸۳ شیعرا هۆنیوه تهوه و سن مه بهستی گرینگی عیلمی نه حوی لێ زیاد کردوه (۱- موسه غه ۲- مه نسوب ۳- جه مع: کو) له سالی ۱۲۲۳ مانگی و ۱۸۰۸ مه سیحی ئەمه ی هۆنیوه تهوه.
- ۱۱- قوتوفی ده وانی له حروفی مه عانی دا.
- ۱۲- فتح الموه فقه له عیلمی مه نتیق دا.
- ۱۳- تفتیح العبارات فی توضیح الاستعارات، نۆدنی ئەم پەراوێ له سالی ۱۱۸۳ مانگی له قه لآ چوالان له ۱۶۶ هۆنراوه هۆنیوه تهوه و له ۱۳۵۵ مانگی و ۱۹۳۹ مه سیحی دا له گه ل شه رحه که ی دا به ناوی (علم البیان) له به غا له چاپ دراوه.
- ۱۴- هۆنینه وه ی ریساله ی عه زودی به له زانستی وه زع دا.
- ۱۵- نهزمی ئادابی مونا زهره.
- ۱۶- (عمل الصیغه فی علم البلاغه) که ۱۰۸ هۆنراوه یه.
- ۱۷- فتح الرحمن فی علمی المعانی و البیان که له ۳۷۴ هۆنراوه دا هۆنراوه تهوه.
- ۱۸- غیث الربیع له عیلمی به دیع دا، نۆدنی ئەمه ی له ۲۴۴ هۆنراوه دا هۆنیوه تهوه.
- ۱۹- جه وه هه رالنزید له زانستی قه واعیدی ته جویدا.
- ۲۰- فتح المجید له زانستی ته جویدا.
- ۲۱- ته نویر البصایر له دوری کردن له گوناھی که بیره دا.
- ۲۲- روض الزهر له مه ناقیب آل سه ییدی به شه ر.
- ۲۳- عقدا لجه وهر له سه لات و سه لام ناردن بۆ شه فیعی روژی مه حشه ر.
- ۲۴- (نظم العروض) له فه نی عه رۆزدا که نۆدنی له ۱۷۵ هۆنراوه دا به جوانترین شتوه هۆنیوه تهوه.

- ۲۵- تهنویر العقول له ئەحادیثی رهسول دا.
- ۲۶- تهنویر القلوب له مدیح عَلام الغیوب دا.
- ۲۷- ئەحمەدییه عەرەبی به کوردی که له سالی ۱۳۵۴ مانگی و ۱۹۳۶ ی مهسیحی له بهغا له چاپ دراوه و له ئێرانیش دوباره ئۆفست کراوه تهوه.
- ۲۸- ههمزیه ناتهواوه.
- ۲۹- (جوهر الاسنا له سه له ووات و ئەسمأ الله الحوسنا).
- ۳۰- تهنویر الضمیر.
- ۳۱- ئەزهارة الخمائل.
- ۳۲- فتح الرزاق.
- ۳۳- راحة الارواح.
- ۳۴- شرح الصدر.
- ۳۵- كشف الاسف.
- ۳۶- روضة الفناء.
- ۳۷- كشف البأس.
- ۳۸- تعريف به ئەبواب التعريف.
- ۳۹- شرح نظم الاستعارات.
- ۴۰- (اوثق العرا).
- سراج الوهاج.
- وسیله الوصول له عیلمی ئوسول دا.
- برهان الجلی له شهرحی مهناقیب حه زهتی عهلی کوری ئەبوتالب.
- المصباح المحججه و اقامة الحججه له وهلامی ئەوانه ی وا رهخنه له نهسهبی سادات بهرزنجه ئەگرن.
- ئهم زانا بلیمهته کورده خووش خهته، ئهم چهن قهسیدهشی تهخمیس کردوه:
- ۱- (بانته سوعاد) ئهم قهسیدهیه له لایهن محمهد سالح ئیبراهیمی

محهمه‌دی (شه‌پۆل) کراوه‌ته فارسی. هه‌زی ئەم کاره‌ش ئەوه بو له ده‌وره‌ی فه‌وقی لیسانس له زانستگه‌ی ئیلاهییات و مه‌عاریفی ئیسلامی زانکۆی تاران له سا‌لی ۱۳۴۸ هه‌تاویدا مامۆستا به‌کمان هه‌بو، که ته‌فسیری قورئانی پیتی ئەوتین رۆژیک له سه‌ر ئایه‌تی (... الا ان یعفون سورە‌ی به‌قه‌ره ئایه‌تی ۲۲۷ - قسه‌ی ئەکرد که‌چی (یعفون)ه‌ی به‌جه‌معی موزه‌که‌ر واتا: کرد، منیش لی وه‌جواب هاتم و پیم وت: مامۆستا! (یعفون) ئەگه‌ر جه‌معی موزه‌که‌ر با(ن)ه‌که‌ی له (ئەن)ی ناسیبه‌ ده‌رویتی و چه‌زف ده‌بو، ئەمه‌ جه‌معی موئه‌نه‌سی غایبه‌، دیتم تیناگا. وتم مامۆستا! ئایه‌ته‌که‌ ئاوايه: (الا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عَقْدَةُ النِّكَاحِ...) خودی (أَوْ يَعْفُونَ) به‌لگه‌یه‌ بۆ ئەوه‌ که (یعفون) بۆ مێه‌ نه‌ک بۆ نیر (بۆ مینه‌یه‌، نه‌ک بۆ نیرینه‌) روانیم هێمان بۆی نه‌چه‌ته‌وه‌ سه‌ر يه‌ك نازانن له ریشه‌ی (عفو یعفو)ه‌ هه‌ر له سه‌ر قسه‌که‌ی خۆی سور بو، منیش بۆ گه‌نجه‌فه‌ وتم: مامۆستا له‌ کورده‌واریدا. ئەلین: (دیاره‌گای نیر به‌گون ئاناسی!) بۆ یشم ره‌گیزایه‌ سه‌ر زوانی پارسی و وتم تۆش‌گای نیر به‌گون ده‌ناسی، هه‌مو دانیشجویه‌کان له قاقای پینکه‌ن‌یان دا.

مامۆستا یه‌کی ترمان هه‌بو ناوی ئالاغا بوو خه‌لکی شاری کرماشان بو، زۆر به‌ ده‌عه‌یه‌ بو لای وابو ئاسمان کون بوو و ئەوی لیها تۆته‌ خواری به‌لام وا نه‌بو، ده‌رسی وێژاوه‌ری عه‌ره‌ب و قه‌سیده‌ی (بان‌ت سعادت)ی پیتی ئەوتین. منیش له‌ روی ئەو ته‌خمیسه‌ی عه‌لامه‌ نۆدیتی که‌ عه‌لامه‌ مامۆستا خال خۆشیی کردبو، هێنامه‌ سه‌ر زمانی فارسی و (پۆلی کۆپیم) کرد و به‌ هه‌ر دانیشجویه‌ک نوسخه‌یه‌کم دا ده‌ی، کاتێ نۆبه‌ ده‌رسی مامۆستا هات نوسخه‌یه‌کم پینشه‌کش به‌ مامۆستا کرد، ئیتر له‌ فیه‌ر که‌وت و له‌وه‌ به‌ دوابی ئەزمون (نومه‌ری ئەلف‌ویستی) له‌ ده‌رسه‌کانی خۆی بۆ دانه‌نام «دوای ماوه‌یه‌ک ئەو قه‌سیده‌یه‌م به‌ ته‌خمیسه‌که‌ی عه‌لامه‌ نۆدیتی هێنایه‌ سه‌ر زمانێ کوردی و ئاماده‌ی چاپه‌ و هه‌روا قه‌سیده‌ی بوردیهم به‌ کوردی واتا کردوه‌ و.^(۱) شیعر:

(آیات حق من الرحمن مُحَدَّثَةٌ (۹۱)
قدیمة صفة الموصوف بالقدم)

(بوصیری)

له لای خواوه که هات آیاتی حهق حادیسه
قه دیمیشه چونکا وه سفه بو خوایی قیدهم
آیات ثابتات که آن مُنَزَّلُ از خداست
لیکن قدیم دان صِفَةٌ من لهُ الْقَدَم

(محمی الدین محمد)

جامی ئەلنی:

آیت حق کأو ز رحمان آمده بر وی فرود
آن قدیم است و بود آنوصف موصف قدم

واتا: ئایاتی قورئان حهقه له لایان خواوه نازل بووه و به ئیعتیباری ئەلفازی
مونزه له، له زوانی جوهره ئیله وه حادیس و نژی یه، به لام به ئیعتیباری مهعانی و
کهلامی نهفسی قه دیمه، چونکا له ئەوسافی زاتی باری تهعالایه یانی سیفه تی
یهکن له سیفاتی خودایه به واتایی تر: (واجب الوجود قدیم بالذات، و
ئەوسافی ئیوتیهی) خوا وه کو: (حهیات، عیلم، کهلامی نهفسی، قودرهت، ئیراده
و... قه دیمی بالزمانین) ۲- یه کیککی دیکه له و تهخمیسانه تهخمیسی بوردی یه یه
۳- لامیه العجم. ۴- مضریه. ۵- و یا من ۶- وأأنعم نوسراوی ئیمامی شافعی و
سین قه سیدهی تریش به ناوی: (مبتداه علی قافیة من النغمات الکردیه،
پارسی، له سهه نهغه ماتی کوردی، عهلامه نۆدیتی هه مو ئەمانه ی زۆر جوان و
رهوان و خونجاو، و گونجاو هژیوه ته وه. عهلامه نۆدی که یه کیکه له زانایان و

← ۱- له بن ههه شیعریکی عه ره بیدا شیعریکی کوردی، له قه سیدهی بوردی هژیواوهی مهلامسته فای
سه فوهت و شیعریکی حاجی مهلاخالید موفتی زاده، موفتی کوردستان به زاراوهی هه ورامانی بۆنوسیوه.

که له میرانی کورد و جیهانی ئیسلامهتی و له ساداتی بهرزنجیه و له سالی ۱۲۵۴ ی مانگی و ریکهوتی ۱۸۳۸ ی مهسیحی له شاری زانایان و هۆنه‌ران و هوزانفانانی سلیمان بارگهی به‌ره‌ولای خوا تیکناوه و له بان ته‌پۆلکه‌ی گۆرستانی (سه‌یوان) له نێزیک گۆلکۆی سلیمان پاتشای بابان نیراوه و ئیستا ئه‌و ته‌پۆلکه‌یه به ناوی عه‌لامه نۆدی نی ناو نراوه.

ههزرهتی نویدی (نودهی) بهرزنجی

محهمه مارف کوری مستهفا کوری ئەحمهه نویدی شارهزوری بهرزنجی شافعی.

به فهرموده‌ی مهولانا مهلامحهمهه قزلجی تورجانی زاده شیخ محهمهه مارف ته‌ریقه‌تی له شیخ قوتنی^(۱) و شیخ قوتنیش له شیخ قازانی ته‌ریقه‌تی وه‌رگرتوه، و شیخ^(۲) قازانی له ۱۳۰۳ کۆچی مانگی وه‌فاتی کردوه که شاعیر به عه‌ره‌بی، بۆ شینی شیخ قازانی وتویه‌تی: رابه‌ریک بو، ته‌ریقه‌تی روناکتر کرده‌وه، ده‌ریای ئەسراری خوا بو و پۆشرا. ههم نیو (ذبیح الله) تاریخ و ستایشی تۆم کرد (لفقدك اسمعيل قد بكت السماء، بۆنه‌مانی تۆ ئەی ئیسماعیلی زه‌مان، ئاسمان گریا. له‌وه ئەچن که‌رتی دووهم تاریخی وه‌فاتی شیخ قازانی بی به‌لام به‌حیسابی ئەبجهد ئەکاته ۱۱۰۴ - که له‌گه‌ن تاریخه‌که‌ی سه‌روه ریک ناکه‌وی.^(۳) شیخ مارف نویدی ههر وه‌کو له دیباجه‌ی فه‌رائد له عه‌قایددا فه‌رمویه‌تی ناوی محهمهه مارف بوه و کوری سه‌ییدمسته‌فایه و باباعه‌لی کوری شه‌هابه‌دین یوسف برای باباتا‌هیر: (لور) عۆریان ههمه‌دانی بوه و له زه‌مانی ته‌یموره‌شه‌له، ژیاوه و زۆربه‌ی ته‌مه‌نی خۆی به سه‌یاحه‌ت و سه‌فه‌ر رابوردوه و له سالی ۷۸۶ی کۆچی وه‌فاتی کردوه و سنی کوری به ناوی (سه‌ییدمحه‌مهه نوره‌خش، شیخ موسا و شیخ عیسا) بوه، منان و نه‌وه‌ی شیخ موسا و شیخ عیسا له سالی ۷۶۰ی کۆچی له رۆژگاری ژیا‌نی باوکیان‌دا چونه‌ته‌ گوندی به‌رزنجه.^(۴) به‌ریوایه‌تی کتیبی ته‌عریف نوسراوی عه‌للامه محهمهه قزلج

۱- (قوتن: په‌مۆ- ده‌ره- دۆلی په‌مۆ، که ناوی گوندیکه له نیزیکی سلیمان)

۲- قازانی مه‌نسوبه به گوندی (قازان قایه)، که وتۆته جنوبی خۆر هه‌لاتی سلیمان.

۳- کۆبه‌ی رۆژبه‌یانی له سه‌ر میزوی سلیمان

۴- ده‌سخه‌تی کتیبخانه‌ی شیخ مه‌حمود حه‌فید نه‌مر.

تورجانی زاده: ساداتی بهرزنجی له نه سلی شیخ عیسیای کوری باباعهلی همه دانین.

لهم سولاله پاکه ژماره یه کی زور له نهوابیخ و زانای ناودار هه لکه وتوه. مهولانا شیخ محهمه د مارف نۆدی که به کبری سوری سور ناوبراوه، مهولانا عهلامه سهید بابا ره سول و سهید محی دین نوسه ری کتیبی (الاعلام و بحر الانساب) سهید محهمه د کوری سهید ره سول که دارای ته لیفانیککی پر بایه خن له م بنه ماله زانا و گه وره ن . هسه ن نۆدی بهرزنجی کوری عهلامه محهمه د نۆدی که له سالی ۱۱۷۵ ی مانگی له دایک بوه و له ۱۷۶۱ ی زایی له گله زه رده، وه فاتی کردوه.

سه رچاوه: خیری رسائل القلوب - محهمه د نه مین زه کی تاریخی سوله یمانی ۲۴۵ و ج ۳ لاپه ری ۲۱۹ معجم المؤمنین ره زا که حاله چاپی بیروت.

تاریخی سلیمانی ۲۱۹ - ۲۲۴ و مشاهیر الکرد ۲: ۲۰۱ و المستدرک علی الکشاف ۳۷۶ و شیخ معروف النودهی البرزنجی چاپی به غا نوسراوی مهولانا شیخ محهمه د خال خوابی پاریزی، شیخ محهمه د خال له ۱۹۰۴ زاینی له دایک بووه و تا ئیستا ده ده وانزه کتیبی به کوردی و عه ره بی نوسیوه و له چاپیش دراون. نه قل له نه علامی خهیره دین زه ره کلی چاپ ۶ ج ۷ په ری ۱۰۵ و دهیلی کشف الظنون ج ۱ په ری ۳۷ و بهرکولی پینچینهی قه سیدهی بوردی یه، شیخ مارف نۆدی Princeton 4719 و ایضاح المکنون ۱: ۳۷ و ط البغدادی: هدیه العارفین: ۲: ۳۶۹ و ج ۱۲ لاپه ری ۴۱ معجم المؤمنین مترجم مصنفی الکتب العربیه نوسراوی عومره ره زا که حاله، چاپی بیروت - ۱۷ سپتامبر ۱۹۸۵ زاینی سالی ۳ ژماره ی ۹ شهاده ی کوردی به قه له می (شه پۆل) مه به ستنی جوان بلاو کراوه ته وه.

به زنجی شیخ کاک نه حمده عارفی ناودار

۱۲۰۸-۱۳۰۵ مانگی

ئهم زانا خواناسه گه و ره به ناوبانگه کوری زانای به ناوبانگ شیخ مه عروفی نۆدیتی به. ئهم عاره فه فه یله سوفه گه و ره خوداییه که سالی ۱۲۰۸ ی مانگیدا له شاره زانست په و ره که ی، هه لمهت و قاره مان و زانا و فه یله سوف په و ره سلیمانی له دایک بوه. ئهم زانا گه و ره لای باوکی زانسته کانی ئاینی فیز بوه و له دینداری و پاریزگاری و له خوا ترسیدا مه شهوری رۆژگاره و په کینک بوه له مورشیده پایه بهرز و ته رزه کانی رچه ی قادری - له زانستی ته فسیر و فه موده ی پیغه مبه ر و فیه و مه عارفی ئیسلامیدا دارای ته ئلیفاتیکتی زور و گرینگ و موفیده، زیاتر له ۱۲۰ رساله ی به زوانی پارسی نویسه و له سالی ۱۲۹۹ ی مانگی له شاری به غا شه ش رساله ی ئهم زانایه و له سالی ۱۳۵۵ ی مانگیدا (۱۲) رساله ی تر، له شاری نه جه فدا له چاپ دراوه، ئهم زاته له سالی ۱۳۰۵ ی مانگی له شاری سلیمانی بارگه ی به ره ولای خوا تیکناوه و له مزگه وتی گه و ره که خزی له و ی ته درسی کردوه نیزراوه و گلکۆکه ی مه زار و زیاره تگه ی مسوئمانانه.^(۱) مامۆستا مه لا (عبدالکریم مدرس) ئیمام شافعی زهمان^(۲) له سه ره تای مه کتوباتی کاک نه حمده شیخ^(۳) به کوردی نویسه تی: کاک نه حمده ی شیخ ۹۷ سان ژیاوه و له خزمهت باوکیدا ئادابی ته ریه تی

۱- بروانه ئه مین زه کی: میژوی سلیمانی په ره ی ۲۲۴ میژوناسی کورد ئه مین زه کی له سالی ۱۸۸۰ زاین له شاری سلیمانی له دایک بوه و له سالی ۱۹۴۸ ی زاینی له ۹ ی ته موزدا له به غا وه فاتی کردوه و له شاری سلیمانی له گردی سه یوان نیزراوه.

۲- له سالی ۱۳۲۳ مانگی ربیع الاول له کاتی به هارا له گوندی (ته کیه) ی سه ره به (خورمال) ی کوردستانی گه رمین له دایک بوه.

۳- چاپی سالی ۱۹۸۴ ز

قادری و ئیرشاد و ئیجازەى دەرس و تنه‌وهى علمى دینی وه‌رگرتوه و خزمه‌ته‌کانى ئەمزاتە بۆ ئیسلام و موسولمان به کورتى بهم جوړهن:

۱- تەدریسیکی زۆرباشی کردوه و گه‌لی خوینده‌واری خاوه‌ن به‌هره‌ی بێ‌گه‌یانده‌ و ئیجازه‌ی تەدریسی پێداون.

۲- له‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌کی پۆست‌نشین ئیرشادینکی موافیقی کیتاب و سوننه‌تی پینغه‌مبەر، ئەنجام داوه و گه‌لی که‌سی وه‌کو شیخ حه‌سه‌نی قه‌ره‌چینواری به‌رزنجی و که‌سانی‌تری له‌ ته‌ریقه‌تا پینغه‌یانده‌وه.

۳- مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سلیمانی هه‌میشه‌ پر بوه له‌ موسولمانه‌کانی مه‌نسوبی ئەوزاته و خه‌ریکی قورئان خویندن و زیکر و یادی خودا و عیباده‌ت کردن بون.

۴- سفره و خوانینکی بیدریخی بۆ ناندانی مریدان به‌ تاییه‌ت بۆ فه‌قی و حافیزانی قورئان و سالیکانی ئادابی ته‌ریقه‌تی راخستبو.

۵- هه‌میشه‌ بۆ ئەمر به‌ چاکه و نه‌هی له‌ خراپه و بۆ ناو‌بژی کردن و ئاشت کردنه‌وه‌ی هۆزه‌ کورده‌کانی شار و لادی و ئاشت کردنه‌وه‌ی بنه‌ماله‌ و خیزانیش تینکۆشاوه.

۶- هه‌میشه‌ له‌ دايره‌کانی حوکومه‌تا ئیعمالی نفوزی کردوه و چوه به‌ هاوار و بانگی خه‌لکی لیقه‌وماو یا سته‌م لیکراواندا.

۷- کاک ئەحمه‌دی شیخ وه‌ک چون به‌ فه‌قی و مه‌لا و مرید و مه‌نسوبا له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ راگه‌یشتوه‌ چهن هۆده‌شی بۆ ئەوانه‌ وا قورئانیان له‌به‌ر ئەکرد، ته‌رخان کردبو و مامۆستا‌یشی بۆ راگرتبون و خه‌رجی هه‌موشیانی کیشاوه، به‌م جوړه‌ ئەو فه‌رزه‌کیفایه‌ی له‌ کوردستانا گرتبوه‌ ئەستۆ، ته‌نانه‌ت خه‌لکی سلیمانی وا بار هینابو، هه‌ر مالینک که‌ وه‌زعی مالی چاک بوه، قورئانخوینینکی راگرتبو تا قورئانیان بۆ بخوینتی.

۸- کاک ئەحمه‌د‌اشیخ له‌ ماوه‌ی ژبانیدا هه‌موو روژی کۆری وه‌عز و

ئيرشاديشى بوھ و (مەكتوبات)ى نوسيوھ بۇ شار و ديھات و دەوارنشىنان، بۇ ئەوھى لە ئەسل و فەرى ئاينى ئىسلام حالى و شارەزاين.

مامۇستا مەلاكەرىم مودەرىس، نوسيوھتى: وا مەشھورە ۹ مەكتوبى نوسيوھ. بەلام ۱۲۰ مەكتوبى نوسيوھ و بۇ رىئوئىنى، بەم لا ولاى دا ناردوھ و تەنەت فەرمانىشى داوھ بە مسولمانانى رابگەينن و بۇيان بخوئىننەوھ. من (شەپۇل) مەكتوباتى كاك ئەحمەد بە چاپى ديوھ كە شىخ مەحمودى نەمر لە چاپى داوھ. مامۇستا مەلاكەرىم مودەرىس لە سەرەتاي بەرگى يەكەمى مەكتوباتى كاك ئەحمەدى شىخدا بە كوردى نوسيوھتى: بە تىكرا ۵۵ مەكتوبى كاك ئەحمەد لە ۱۹۷۵ ز كۇ كوردوھ و دو بەرگىشم لاي حاجى شىخ ئىبراھىمى قادر كەرم گىر كەوت و پوختەم كردن وەرم گىرئانە سەر زوانى كوردى. شىخ رەزا تالەبانى^(۱)

لە ستايشى كاك ئەحمەدى شىخدا زۇر بە جۇش و خرۇش و بەرز و تەرز بە بالاي والاي مەئەوئى كاك ئەحمەدى سلىمانىدا شىئەرى وتوھ و لام و ايه كەس نەى توانيوھ بىگاتىن و لەم جۇرە ستايشەدا كەس لە شىخ رەزا پىتش نەكەوتوھ كە فەرموئەتى:

ستايش:

مەربوتە حەياتم بە سولەيمانى و خاكى
خۇزگەم بە سەگى قاپىكەى ئەحمەدى كاكى
ئەو قودوھى ساداتە كە سوكانى سەماوات
شەرىانە لە سەر سوجدە لە بەر مەرقەدى پاكى
ئەو مەرقەدى وا لايە كە وەك عەرشى موغەلا

۱- لە ۱۲۵۳ مانگى و ۱۹۳۵ ز لە دايك بوھ و ۱۹۰۹ زايىنى مردوھ.

مهحفوفه به زواری مهلهك، دهورهی شهپاکی
 بۆ دهست و عهسا نازکهکهی داغه دهرونم
 قوربانی عهسای دهستی دهبم، سول و سیواکی
 دنیا له دوای ههزرهتی شیخ ژیر و زه بهر بی
 وهك تاجی که ی و، جامی جهم، بهختی زوحاکی
 دهرحق به ههفیدانی ئهدهب، لازمه زینههار
 قوربانی ههفیدانی دهبم بابی و داکی
 بهم حاله پهریشانهوه باز (أَشْهَدُ بِاللَّهِ)
 شیعره ته ره ب ئهنگیزه (رهزا) شاعیری چاکی

ئه گهر به وردی پروانینه ئهم ستایش نامه رونگایهك دیته بهر چاوت که باره گای
 بهرز و تهرزی كاك ئهحمه دی شیخ دیته بهر چاو، که فریشته و په ری پۆل پۆل
 و دهسته دهسته دین بۆ دیدهنی و زیارهت، وهك ئهمه چاوت له سینه ری شاپه ری
 ئهو په ریانه یه که به سه ر گومه زی ئهو شیخه وه، که باره گاکه ی دیمه نی باره گای
 که ی و نیگارستانی جامی جیهان نمای جهمشید و نگینی گوشتاسب شای هه یه .
 که شیخ بۆ رازاندنه وه ی ئهو گومه ز و باره گایه نه ماوه، جا ئه وه یه ئه ویش لای
 وایه ئیتر پیوسته دام و دهزگای جهانی ئافه رینشیش بپنچریته وه چونکه ئیتر
 دوای كاك ئهحمه دی شیخ هه یچ ناهیتنی و بی بایه خه و له دواییدا شاعیر زۆر به
 شانازیشه وه ده لئی (رهزا) شیعره کانت له کانگای دهرونه وه ئاههنگ ئه گهریت و
 به راستی، راستی فه رموه چونکا، کهس وا دیمه نی ستایشی نه رازاندۆته وه .

كاك ئهحمه دی شیخ له و مهکتوباتانه ی خویدا به راستی له بابته ئیثباتی
 زاتی خوا و ئیثباتی به کهیتنی خوا و زات و سیفاتی خوا دادی قسه ی داوه و
 زۆر بهرز و ورد له بابته زانستی که لام و ئه قاید و ئیدئۆلۆژیکیه وه داوه و
 مامۆستا مه لاکه ریمی موده ریسیش خوا بی پاریزی، جوان هیناوه ته سه ر زوانی
 کوردی. له سه ر مسولمانان لازمه بیخویننه وه و فیری بن حاجی كاك ئهحمه د

سالی ۲۴۰۵ ك و (۱۷۹۳ ز) له شاری سلیمانی له دایك بوه و له سالی ۲۴۹۹ ك (۱۸۸۷ ز) ههه لهوئی له ۹۴ سالییدا وهفاتی كردوه.

ماموستایان ئەمین زهکی و شیخ محهمەدی خان نوسیویانە گۆیا حاجی كاك ئەحمەد له ۹۸ سالییدا وهفاتی كردوه ^(۱) ئەم ههه له وهوههاتوه كه ماموستا ئەمین زهکی تهمەنی حاجی شیخ كاك ئەحمەدی به سالی هیجری لیک داوته بیئوهی جیاوازی دەرۆژی سألەکان بگریته بهر چاو.

ماموستا شیخ محهمەدی خالیش كه سالی له دایك بون و وهفاتی حاجی كاك ئەحمەدی گۆریوته سەر (میلادی) و ۱۷۹۳ ی بۆیه كه م و ۱۸۸۷ ی بۆ دووهه داناو، تهمەنی ههه به ۹۸ سان له قهلهم داوه. ^(۲) شیخ رهزا (رئیس الشعرا) بو ستایشی كاك ئەحمەد:

كەس نەماوێ بە غەیری كاك ئەحمەد
شەخ مەعروف و عالیمی ئەرشەد
چاكە ئیستاده كاله بز كوردان
تەرجمەهێ شەرع و ئایەتی قورئان
موخلیس و كاك ئەحمەد (تەخمیسی پارچەیهکی بهناویانگی شیخ رهزا له لایان «مoxلیس» - حاجی مهلا رهسوئی دیلیژهوه)

ههه كهس كه ئەكا خزمەتی ئەو پیره به چاکی
مهحفوزه له دونیا له جههه نهم نییه باکی
ئهم ئهرزه وهكو ئهرزى حىجازه به پاکی
مه ربووته حىاتم به سوله يمانى و خاکی

۱- بروانه محمدامین زکی، مشاهیرالکرد و کردستان، الجزأ الثاني، القاهرة، ۱۹۴۷ ص ۲۲۴،

محمد الخال، الشيخ معروف النودهی البرنجی، بهغا، ۱۹۶۱، ص ۱۹۹.

۲- بروانه گۆواری کوری زانیاری کورد بهرگی ۱ بهشی یهکهم ۱۹۷۳ زاینی پههه ۳۸۴.

خۆزگه به سهگی قاپی یه کهی ئەحمەدی کاکێ
 ئەترافی زه ریحی که ئەکا نوری ته جه لالا
 لهو نوره که لاحول و لاقۆته ئیللا
 بیللاهی له بۆ جه معی مه لهك بۆته موسه لالا
 ئەو مه رقه ده وا لایه که وهك عه رشی موعه لالا
 مه حفوفه به زوواری مه لهك ده وره یی شوباکێ
 ئەجمیکه له بۆ ئەهلی هودا بو به عه لامه ت
 تاجیکه له سه ر فه رقی هه مو زومره یی سادات
 وهك «حه زه تی غوسه» به هه مو که شف و که رامات
 ئەو قودوه ی ساداته که سوکانی سه ماوات
 شه ریانه له به ر سو جده له به ر مه رقه دی پاکێ
 باعیس به فیراقی چ عه جه ب زار و زه بونم
 به و نه وعه که وا مونته زیری کاسی مه نونم
 بئ شوبه هیه من مونه سیفی وه سفی جنونم
 بۆ ده ست و عه سا نازکه که ی داخه ده رونم
 قوربانی عه سای دهستی ئەبم سۆل و سیواکی
 ئەو سیلسیله وا نه سله له بۆ ئەحمەدی موختار
 ته عزی می وه ها لازمه وهك زومره یی ئەبرار
 له و نه سله هه رچی بوغزی هه یه جئ ی سه قه ره و نار
 ده رحه ق به حه فیدانی ئەده ب لازمه زینهار
 قوربانی حه فیدانی بم و بابی ی و داکێ
 چی تاببعی ئەو بئ له حه یاتی به که ده ر بئ
 عه یش و فه رح و له زه تی هه ر له حزه هه ده ر بئ
 بۆ مردنی هه ر له حزه په یاپه ی به خه به ر بئ

دو نیا که له پاش حه زره تی شیخ ژیر و زه بهر بی
 وهك تاجی که ی و جامی جهم و بهختی زوحاکی
 شیعرنی که له بز مه دحه نه تیجه ی هه یه لیللا
 خیرنی که له بز هه جوی ته مع بی نی یه که للا
 (موخلیس) له (رهزا) رازی یه ئه ی جه معی ئه خیللا
 بهم حاله پهرتشانه وه باز ئه شههد و بیللا
 شیعرت ته ره ب ئه نگیزه (رهزا) شاعیری چاکی
 «موخلیس» هه ره له خوشه ویستی شیخاندا خوشی دیرنیکی له شیعره که ی شیخ
 رهزا زیاد کردووه و نویوی یه:

هه ره کهس له حه قی مورشیدی موخلیس هه یه بوغزی
 لایه ق به سه گی دۆزه خه ئه و پیسه که لاک ی
 مه دینه ی مولکی بابان (موخلیسا) یه عنی سلیمانی
 که جینی دو حه زره تی و ابی ده بی وهك که عبه نوللابی
 ته نانه ت هیرجی ده دهش له سه ره باسه کانی توحفه ی سلیمانیدا له سه ره باسی
 (دودمان بابان، اساس سلیمانی) یه وه، یه کسه ره ده چیه سه ره باسی (سادات کرام)
 و به شیخ ماری نۆدی و کاک ئه حمه د ده ست پین ده کات.

شیعری حه مودی

بۆ سه رداری کورد شیخ مه حمودی حه فید مه لیک ی کوردستان:
 یا مه دینه بی نه بی بی یا نه جف بی بی عه لی
 شاری غه زنهش ئیسته بی مه حموده وهك (داریکه لی)
 نوسراوه کانی: ۱- فتح الجواد فی بیان فضائل الجهاد له ۳ جهلدا یه.
 ۲- مه کتوبات (چار روبه ی شهر ع) به فارسی که ماموستا مه لاکه ریم
 موده ریس خوا بی پارێزنی له دوو بهرگدا کوردویه به کوردی.
 ۳- ۶ ریساله له یهك جهلدا له ۱۲۹۹ له بهغا چاپکراوه و ۱۰ ریسالهش

له يهك جهلدا له ۱۳۵۵ چاپکراوه.

سهراوه: بهغدادی: هدیة العارفين ۱: ۱۹۲، ۱۹۳ و معجم المؤلفين
 نوسراوهی عومەر رەزا که حاله ج ۱ چاپی بیروت پەرەى ۱۵۸ که دەنوسی:
 احمد بن محمد معروف بن احمد الحسين النودهي البرزنجي الشهر
 زوری، الشافعی، القادری، النقشبندی الشهير بکاکه، توفی بالسليمانية فی
 المحرم، من تصانيفه فتح الجواد فی بیان فصائل الجهاد و میثوی سلیمانی و
 دهور بهری و دیباچهی مهجموعه رهسایلی شیخ کاک ئەحمەد که له چاپخانهی
 عززی نهجف چاپ کراوه تاریخی له دایک بونی شیخ کاک ئەحمەد ۱۲۰۸
 کۆچی نوسراوه. گزوارى ئامانج ژماره‌ی ۱۷ سالی ۳ چاپی ۱۳۶۶ ههتاوی
 لاپه‌ره‌ی ۱۰ تا ۱۲ به قه‌له‌می (شه‌پۆل) و هه‌روا له ۱۵ ی ئوکتوبر ۱۹۸۵ زاینی
 سالی ۳ ژماره‌ی ۴ شه‌هاده‌ی کوردی له بابەت کاک ئەحمەد سوله‌یمانی
 به‌رزنجی (قدس سره) مه‌به‌ستی جوان به قه‌له‌می (شه‌پۆل) بلاوکراوه‌ته‌وه.

خانای قوبادی

۱۱۹۲-۱۱۱۶

زانای ناویدار

شعیر و هۆنه

بە نام ئەو کەس (شیرین) ئەرمەن
 پەیدا کەرد (فەرهاد) پەیش بی بە کۆکن
 هەر سووب تائێوار نەپای (بێستون)
 ئەقەمی قولنگەش یا وا بە گەردون
 نەراش چەندین جەور، چەند جەفا پەردەش
 ئاخەر بە ناکام ئەروا سپەردەش
 (تعالی) جەسونع پەروەردگاریش
 جەکار شیرین شیرین کرداریش^(۱)

ئەم شیعرا نە زۆر لە شیعەرەکانی نێزامی شاعیرانەتر و دلگیرتر و ئەویندارانەتر و
 بە سۆزترن. پارێزگاری و پاراستنی شوێنەواری پر پیت و بەرەکتی فەرھەنگ و
 بێژە و وێژە و ئەدەب و هونەر بێ ئاسەواری گەورە و پر نرخێ گەورەکانی
 ئەندێشە و هونەری کوردی ناگونجی.

ئەگەر بە جوانی و بە وردی سەرنج بدەینە کەوشەنی پەردەداری زمان و
 هونەر و بێژە و ئەدەبی زمانی کوردی، چاومان بە ئاسەواری نوسەران و
 هەستیاران و خولقینەرانی زۆر دەکەوێ، هەر وەکو زنجیرە کێوکانی
 کوردستان، خاوەنی چەن دوند و لوتکەن. و بلندترین و بەرزترین ئەوانە لە لقی
 هونەر و هۆنەدا کەسانیکن وەکو نالی، حەکیم ئەحمەد خانی خانای
 قوبادی، مەولەوی مەعدومی، مەلا پەرتشار، و حەکیم وەفایی و مەلای

۱- دیوانی خانای چاپی کوری زانیاری کورد سالی ۱۹۷۵ی زاینی لاپەرە ۱

جزیری...

به واتایی تر به درێژایی میژوی ئیسلامهتی و له هه‌ر ده‌ورانیکدا له هه‌ر چه‌شنه‌ زانست و هونه‌ریکدا که باوی رۆژ بوبی به ده‌یان کوردی سه‌نگین و ده‌ست ره‌نگین هونه‌ر نو‌ماییان تیدا کردوه و ناویان ده‌رکردوه، ته‌نانه‌ت زۆری له‌و کورده‌ به‌ ناوبانگانه‌ی که ناچار بون به‌ زمانی بیگانه‌ و نامۆ و اتا: به‌ زمانی غه‌یری هاو‌ره‌گه‌زی خۆیان بنوسن و بخوینن، گه‌له‌ خاوه‌ن زمانه‌ بیگانه‌ که له‌ سه‌ر خۆی حیسابی کردون و ناوی کوردی لێ سپۆنه‌ته‌وه، جا سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌ش که له‌ کورد داگیر کراون هه‌یشتا له‌ سه‌ر روپه‌ره‌ی میژوی گه‌له‌ بیگانه‌کاندا هه‌یندمان کوردی دانا و زانا ماون که خۆمانیان پتوه‌ رابنن و به‌ راشکاوی به‌ دنیا بلتین ئیمه‌ش له‌ کاروانی ژیار و شارستانییه‌تی مرۆدا، ده‌سته‌ چله‌ی خۆمان هه‌یناوه، له‌ هونه‌ری شیعر و شاعیریشدا هه‌ر هۆیان داوه‌ته‌وه، له‌ هه‌یج کاتیکدا کوردستان بی شاعیر و وێژه‌وانی خۆشخوان و قسه‌ ره‌وان و وێژاوه‌ر و فه‌یله‌سوف و عارف و خواناس و زۆرزان و هۆزان نه‌بوه.

جاهه‌ر چه‌نده‌ وه‌ك حاجی قادری ره‌حمه‌تی فه‌رمویه‌تی: (له‌به‌ر بی‌ده‌فته‌ری ۆن بوین و فانی) به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ هه‌شتینك مشتینك) و له‌ (كۆشكن خه‌شتینكیش) ماوه‌ هه‌یشتا هه‌ر زۆر ده‌وله‌مه‌ندین به‌لگه‌شمان ناوی زۆری له‌و بلیمه‌تانه‌ن که له‌ میژودا ماون، هه‌ر وه‌كو: زه‌ینه‌دین ئامیدی که له‌ ۷۱۴ی مانگی وه‌فاتی کردوه و شه‌ش سه‌ت ساڵ به‌ر له‌ لوی برای یا لویی برایل فه‌رانسه‌وی، خه‌تی بریلی بو کۆیران دا هه‌یناوه: ^(۱) یا جابان - ی کورد و ئه‌بو به‌سیری کوری یا شیخ ئه‌حمه‌د ناودار به‌ بیژه‌ و فه‌ره‌ه‌نگی موته‌حه‌ریك، عه‌لامه‌ که‌ماله‌دین هه‌ولیزی ئیبنی ره‌سول ساوجبلاغی که زانستی ریازی وه‌کو میو‌ وابووه‌ له‌ ده‌ستیاندا یا

۱- مجله‌المقتبس - همش‌الاعلام ج ۵ لاپه‌ره‌ی ۶۳ و هه‌دی‌العارفين ج ۲ لاپه‌ره‌ی ۱۴۲ مه‌شاهیری کورد
ئوستاد بابامه‌ردۆخ رۆحانی لاپه‌ره‌ی ۹۸ ج ۱ چاپی تاران

مه‌حیدین خه‌لاتی که له‌رسه‌دخانه‌ی مه‌راغه کاری کردوه یا ئیمام ئه‌وره‌حمانی خازینی که له کۆنگره‌ی جه‌بر و ریازی و زیج‌دا له ئیسفه‌هان به‌شدار بوه یا شیخی ئیشراق یا ده‌بیر که‌لۆر: غولام ره‌زا ئه‌رکووازی، سه‌ی سه‌له‌ ماهی ده‌شتی، ترکه‌ میرو، ده‌س و قه‌له‌م جوانی کورد و بنیات نه‌ری خه‌تی شکسته‌ی نه‌سته‌علیق، میرزا ره‌زای که‌لۆر و ده‌یان شاعیر و هونه‌رمه‌ندی بی‌نا و نیشانی تر.

ئیمه‌ به‌لگه‌ی ته‌بع نازکی شیعر و هه‌له‌سته‌ی منالانی کورده‌واریمان له‌به‌ر ده‌ستدایه و ده‌زانین کورد له‌م هونه‌ره‌ جوانه‌دا چه‌ند وه‌ستا بووه و تا ئیستاش به‌ پتی توانا چه‌ند وه‌ستا و ده‌ست ره‌نگینه.

خانای قوبادی

خانای قوبادی له هۆزی کوردی گۆرانه و ههستیار و هۆنەر و ئەدیب و چامه وێژ و کهم وینهیه، له نهزمی چریکه و چیرۆکی کوردی دا ئاسهوار و ئەشعارێکی زۆری له خۆی به یادگار بو ئیتمه بهجێ هیشتوه که به داخهوه بهشی لهوانه ون بون و فانی، یهکی له شوینهواره به نرخهکانی خانای مهزومهی شیرین و خهسرهوه که له سالی ۱۵۳ ی مانگی بهزاراوهی گۆرانێ دایناوه.

هۆنه و شیعر:

ئه ورو که خامه ی عه ن بهر شه مامه
وهش بۆ کهرد جه موشک ئینشای ئه ی نامه
ته ئریخ هیجرهت (ختم المرسلین)
موتیع دیوان شه رح، شه رع و دین
رۆی دوشه مه بی (ذی حجه الحرام)
هه زار و په نجا و یه کسه د سی ته مام
دیاره ئه م شاکاره ته نیا چیرۆکی دلداری و تراژدیای و ئه وین و عه شقی خهسره و
و شیرین یا رهنجی بیهوری فه رهاد و تی هه لقورتاندنی پروتهژی له نه گبه تی
شیرۆی کورپی خهسره و له ژبانی باوکیدا نیه، به لکو شاکاریکی ئه ده بی و
هونه رییه، له چریکه ی داستانی کوردیدا.

له و شیعرانه ی خانای که بو ئیتمه جیماوه له (حهوت بهند) هکه ی به جوانی
ده رده که وی که خانای مه لا و زانایه کی ئاگادار بوه و مه سه له ی (جه بر و ئیختیار
و عیلمی که لام و ئارا و ئه قایدی موعته زیله و ئه هلی که لامی به وردی به بیان
کردوه، خانای به شان و بالی (نیزامی گه نهجه وی) هه ل گوتوه و خوی باش
ناسیوه و تی گه یوه که زانا و هونه رمه ند، بۆ هه میشه له ژیر خا ک و خۆلی
په نه زانیدا نامینیتیه وه، جا پیاوانه ئاته کی لێ ده کا به لادا و به دانسته دیته مه یدان

و بهره‌مییکی جوان و پر واتای، وهك چریکه جوانه‌که‌ی نیزامی به‌دی ته‌هینتی و
 فه‌ره‌ه‌نگ و شی‌عری کوردی پی‌ غه‌نی ده‌کا و ته‌نا‌ه‌ت و ا‌ نیشان ته‌دا که ته‌م
 ته‌رکه‌ی له‌ غه‌یه‌وه خراوه‌ته ته‌ستوی و دانانی شیرین و خه‌سه‌وه‌که‌ی به‌ گۆی
 رایه‌لی فه‌رمانی سروش و غه‌یب دانه‌نی:

هۆنه و شی‌عەر:

ته‌و‌رو که خامه‌ی عه‌ن‌به‌ر شه‌مامه
 وه‌ش بو‌ که‌رد جه‌موشک ئینشای ته‌ی نامه
 ته‌ئریخ هی‌جره‌ت (ختم‌الم‌رس‌لین)
 مو‌ت‌یع دیوان شه‌رح، شه‌رع و دین
 رو‌ی دو‌شه‌مه‌ بی (ذی ح‌جه‌الح‌رام)
 هه‌زار و په‌ن‌جا و یه‌ک‌سه‌د سی ته‌مام
 نا‌گا‌جه‌ وه‌ختی مینای سو‌ب‌ح‌ده‌م
 جه‌ جام خورشید ره‌وشه‌ن بی چون چه‌م
 جه‌ په‌رده‌ی ته‌سه‌رار لامه‌کان ما‌وا
 سروشی به‌ی ته‌ور به‌ گۆشم یا‌وا
 واته‌ن: هه‌ی شو‌عه‌رای خو‌ش نه‌زم و شی‌وه
 جان‌شین قه‌یس په‌ی له‌یلا لی‌وه
 چیش مه‌بو‌ چون نه‌زم (نیظامی)ی دو‌ر سه‌نج
 به‌ له‌ف‌ز شیرین به‌ بی‌لاره و له‌نج
 جه‌ وه‌سف فه‌ره‌اد شیرین و په‌رو‌یز
 با‌وه‌ری به‌ ره‌قس خامه‌ی عه‌ن‌به‌ر. بی‌یز
 عه‌یبه‌ن په‌یی تو‌ دانای دو‌ر‌شناس
 ده‌می چون سه‌راف یا‌قوت و ته‌لماس

جەهێ بازار عەشقی جەهێ پڕ هۆشی
 مەشغول بێ بە کار جەوهەر فروشی
 حەیفەن وینەهێ تو جەواهیر باری
 نەکەرۆیهێ ویش رەنگین بازارێ
 خاترەت جەم بۆ جەوهەری لان سەنج
 دانای دورشناس، گەنجور کۆی گەنج
 هەرکەس وینەهێ تو گەوهەر پارشەن
 دانا و بوزورگان خەریدار شەن
 گۆشاد کەر زوبان جەواهیر بارت
 تا گەرم بۆ زەریف سەودای بازارێ
 وەرئە دەوران تو جەهێ کاری
 عومری بە زایە و بە بۆش مویاری^(۱)

راسته خانای خۆی بە پەیرهوی نیزامی گەنجەوی داناوه بەلام کاری خانای له هی
 نیزامی بەرزتره، خانای به نیشان دانی دیمه نی جوان و وهسفی ورد و دەرپر و
 رهوان بیتانهی خۆی گۆشت و دهمار و پیتست و توژی ناسک و له تیف و
 زیرپینی به شیرین و خوسره و به خشویه و خوینی گەش و مایه ی ژیان و گیان و
 رۆحی به بهرا کردوه.

شیرین و خەسرهوی خانای (۵۵۲۶) شتیره و هی نیزامی (۱۹۶۰) شتیره به
 پیتی چاپی ئازەربایجان.

خانای له کاتی قسه کردن له شیرین و خەسرهو، راز و نهینیکی زۆرمان له
 بابەت شیرین و خەسرهو، فەرهاد، شیرۆیه، دەس و پتوهندی دەربار و کوری
 جەنگ، راویژ، رابواردنی ئەوانه، به شتیهیهکی جوان و ئەدیبانە له چوارچێوهی

۱- دیوانی خانای چاپی کوری زانیاری ۱۹۷۵ ز لاپه پهی ۱۲ و ۱۳.

چریکه که دا بۆ خویتهر دهرده خاو له کاره ساتی ئه و سهرده مهی ده گه پینی، ئه وهی ئه م چریکه ده خوینته وه له ههستی شانازی خانا به خۆی، به کورد، به کورده واری، ئاگادار ئه بی... داد پهروه ری، جوری حوکمرانی، ره ژیمی کۆمه لایه تی، ئابوری، رامیاری، جوری بیر کردنه وه، تیروانین و هه لویست له گه ل خه لک، راو، شکار، ئاژاوه، ئاسایش، شایی، شین، و ژبانی ئه و سهرده مهی کورده واری به جوانی بۆ ئاشکرا ئه بی، ئه مه یه که نرخیکی تایبه ت به شاکاره که ی خانا ئه دا و ئه بیاته سه ری که به رونی په رده ی له سه ر ژبانی کۆمه لایه تی ئه و روژگاره له ناوچه ی کورده واریدا هه لدا وه ته وه و راستی بۆ خویتهر دهر خسته وه.

زانای ناودار خانای قوبادی

خانای قوبادی له هۆزی پاشاکانی باجه لانی و نه وهی قوباد به گی حاکمی ده رنی و دهره ته نگه، به فه رموده ی ئه میر شه ره فخانای بدلیسی، قوباد به گ حاکمی ئه م قه لایا نه بوه: ده رنی، دهره ته نگ، هه لوان، زه هاوی ئیستا، سدان، ده وان، ئالانی، پاوه، ره وانسه ر، باسکه، قه لای زنجیر، زربانیکی ^(۱) خانا له حودودی ۱۱۱۶ ی مانگی له دایک بوه و له سالی ۱۰۵۳ ی مانگی شپیرین و خه سه روی به ته وا وه تی به شیعر دانا وه (ده رنی یا ده رنه شارۆلکه یه ک بوه له جینی کویستانه هه واری هۆزی باباجانی لای باکوره ی - (لوشه) که ویرانه که ی ماوه، وه لی دیوانه ش ئه و شاعیره گه وره ناوداره له هۆزی باجه لانه و خه لکی ده رنی یه) خانا زۆر زانا و هۆزان و عالم بوه به تایبه ت له عیلمی فیه م و مه عارفی ئیسلامی و فه لسه فه و که لام و عیرفان و ئه ده بدا شاره زا و خاوه ن ده سه لات بوه، شیعر و هۆنه ی خانا سه هلی مومته نیعه.

له ته فسیری قورئانیشدا زانا بوه و هه ندی له قورئانی به شیعر و اتا و به بیان

کردوه، هه‌ندی له مه‌لایانی ئەمه‌یان به دڵ نه‌بوه و خه‌لکیان لێ هانداوه و به ناچار به‌ره و ئەمیرنشینیی بابان کۆچی کردوه و له‌ سالی ۱۱۹۲ی مانگیدا هه‌ر له‌وی بارگه‌ی به‌ره‌ولای خوا تیکناوه.

خانا: کار و باری جه‌نگ، سواری، راو، شکار وه له ئاداب و رسومی باوی پاشاکانی باجه‌لانی به‌ماله‌ی باوانی خۆی شاره‌زا بوه و زۆریش چه‌زی له‌ داب و ده‌ستوری کورده‌واری کردوه. ^(۱) زانا و شاعیری لورستان کاک ئەسه‌فه‌ندیاری غه‌زه‌نفه‌ری له‌ کتیبی ئەده‌بی لورسان ^(۲) نوسیویه‌تی، ئیمه له لورستاندا زۆر ئاسان شینعر و هۆنه‌ی خانای قوبادی ده‌خوینینه‌وه و له‌گه‌ن زمانی له‌کی نیزیك و یه‌که و ئەمه‌ش په‌رده‌دار بوون و غه‌نی بوونی واژه‌ی له‌کی ده‌گه‌ینی، که توانیویه‌تی زمانی باستانی و په‌هله‌وی به‌م شتیه‌ چاکه به میرات بۆ ئیمه راگری و مه‌سنه‌وی گه‌شتنی شیرین و بۆلای فه‌ره‌اد له‌ کاتی مردندا و چریکه‌ی رویشتی خه‌سره‌ و بۆ باغ له‌گه‌ن غولاماندا - خۆم له‌ رادیو (خوره‌م ئاوا)دا، خویندۆته‌وه.

مام هینم محمه‌د شینخه‌ل ئیسلامی شاعیری ناوداری ره‌حمه‌تی له‌ په‌سنی شاکاری خانای قوبادی دا له‌ پاشه‌ رۆک له‌ لاپه‌ره‌ی ۱۵ نوسیویه‌تی:

به‌لێ: له‌ ده‌ریای بی‌لیتوار و بی‌که‌نار و پر شه‌پۆلی شینعردا، مه‌له‌ ده‌که‌م و له‌ گولزاری ره‌نگاوه‌نگی ئەده‌بدا گۆل ده‌چنم، ته‌مه‌نم له‌ نوێ نوسراوه‌ته‌وه. ئەو خۆشی و شادیه‌ هه‌مو شیرین و خوسره‌وکه‌ی خانا قوبادی بۆ منی هیناوه، که برای زۆر به‌رینز: کاک محمه‌د مه‌لاکه‌ریم به‌ دیاری بۆی ناردوم. ^(۳) م-

۱- نوکته: زنجیره‌ی پاشاکانی باجه‌لان له‌ ئەرده‌لانه‌کان کۆن‌ترین و نیزیکه‌ی پینسه‌ت سال به‌ سه‌ر (زه‌هاو)ی کۆن و هۆزین، شینخان، بی‌کوره، قۆره‌تو، سه‌رقه‌لا، جینگیان کۆپه‌سا، هه‌ریمی پشتکۆ، به‌مو، محه‌لله، جوانر و وپه‌ و انسه‌ردا له‌ و په‌ری هیتز و ده‌سه‌لاتدا، میری‌یان کردوه، به‌ فه‌رموده‌ی ئەمیر شه‌ره‌فخان بدلیسی جار جاره‌ حوکمیان تا دینه‌وه‌ر ئەروێ.

۲- چاپی ۱۳۶۴ لاپه‌ره‌ی ۳۱۳.

ئەو پەرهنگ لە لاپەرە ۷ بەرکۆلی شیرین و خەسرە و ^(۱) نوسویەتی: «خانا و نیزیامی سەرەرای ھاویری و شاعیری، ھاو رەگەزیش بون، چون نیزیامی فەرمویەتی:

گر مادر من رئیسە ی کرد

مادر صفتانە پیش من مرد

نیزیامی باوکیشی لە کوردەکانی شافعی مەزھەب بوە ھەر ئەو بوە ئەم کوردەکاری ئەو کوردە ی کردووە، کە بێر و فەرھەنگیان یەک بوە، بۆ منیش (ئەو پەرهنگ) مایە ی سەر بەرز ی، کە لە رینگای پتوہندی نیزیادی لە گەن ئەو گەوہەرە تابناکانەو بە ئەندازە ی خۆم بۆ نیشان دانی بار و بەری ئەوان کارم کردووە.

نوکتە: لیکۆلەران بە پێی ئەم شیعەرە رایان گەیاندووە کە ناوی دایکی حەکیم نیزیامی (رەئیسە) بوە، ھەرچەندە سەعید نەفیس ی بۆ گیرە شیۆینی دەلی (رەئیسە) ناوی خاس و تایبەت نیە، بە لکو ناوی عامە و بە واتای: (رەئیس - ی ژن) و مەبەستی نیزیامی ئەو بوە کە دایکی لە سەر و کەکانی ھۆزی کورد بوە. نیشانێ تر ئەمە یە کە نیزیامی لە شوینیکدا لە (ئەسکەندەرنامە) دە یەوی بلی: کە مەبەستی ئەو لە ساقی، موغەنی و مە ی و مە یخانە و مەیلانە، تەنیا مەعانی مەجازی و ئیستیعاری ئەوانە ی، دەنا قەت، ئەھلی خەمر و شورب نەبوە، بە شیۆە ی کوردان بە تە لاق، تە لاقی ژن سویندی خواردووە:

«گر ز می شدم هرگز آلوده کام

حلال خدا. باد بر من حرام»

ئەم جوهرە سویند بە تە لاق خواردنە، خۆی نیشانێ ترە بۆ کورد بونی حەکیم

← ۳- مام ھێمن (محمد امین شیخ الاسلامی) شاعیری ناوداری کورد لە سالی ۱۹۲۲ ی زاینی لە گوندی لاجین نیزیکی مەھاباد لە دایک بوو و لە رۆژی ھەینی ۲۹ خاکە لێوہ ی ۱۳۶۵ ی ھەتاوی بارگە ی بەرەولای خوا تیکناوہ.

۱- چاپی ۱۳۴۸ ھەتاوی و ریکەوتی ۲۵۸۱ کوردی مادی.

نیزامی گه‌نجه‌وی، چونکا له نێو هیچ گهل و هۆزینکدا، وه‌کو، کوردان به‌ ته‌لاق سویند ناخۆن، دیاره‌ ته‌م سویند خواردنانه، خۆی نیشانه‌ی ریز دانانی زۆره‌ بۆ ژن که‌ وا سویندی پین‌ده‌خۆن.

ئه‌لین باوکیشی کورد بوه‌: به‌ تاییه‌ت که‌ به‌ه‌رام‌نامه‌ (حه‌وت په‌یکه‌ر)ی به‌ (میره‌لاه‌دین گله‌په‌ی) ره‌وادی ئاخیرین سه‌رداری کورد که‌ له‌ بنه‌مه‌اله‌ی (میره‌حه‌مه‌د یه‌ل) بوه‌ پینشکه‌ش کردوه‌ و نیزامی ته‌و ته‌میر کورده‌ی زۆر خۆش ویستوه‌ و نیزامی عه‌لاه‌دینی به‌ سوله‌یمانی زه‌مان ناو بردوه‌ له‌ وه‌ ته‌چی ئیشاره‌یه‌ک بێ به‌ سوله‌یمان پیغه‌مبه‌ر که‌ ده‌لین به‌لقیسی له‌ شاری شنۆوه‌ هیناوه‌ و شوینتیک ئینستا له‌ نێزیک شاری شنۆ به‌ ناوی به‌لقیس هه‌یه‌، و عه‌لاه‌دین له‌ شنۆ و ره‌وان دژ: (رویین دژ) حوکومه‌تی کردوه‌ و زۆر به‌ هیز و وزه‌ دار و دادگه‌ر فه‌ره‌نگ په‌روه‌ر و ره‌عیه‌ت خۆشه‌ویست بوه‌ و زۆری ریز بۆ زانایان و دانایان و شاعیران و هه‌ستیاران داناوه‌ و نان بده‌ و خاوه‌ن خوان و سفره‌ ره‌نگین بوه‌ جا ته‌وه‌یه‌ نیزامی زۆری خوش ویستوه‌ و به‌ شیعهر له‌ په‌سه‌ندی ته‌ودا ده‌لی:

چون اشارت رسید پنهانی
از سرپرده‌ سلیمانی
برگرفتن چو مرغ بال‌گشا
تا کنم بر در سلیمان جای
در اشارت چنان نمود برید
که هلالی برآورد از شب عید
پادشاهی که ملک هفت اقلیم
دخل دولت کند به وی تسلیم
حجت مملکت بقول و بقهر
آیتی در خدا یگانی دهر

خسرو تاج بخش تخت نشان
 بر سر تاج و تخت گنج فشان
 محمده مملکت علاءالدین
 حافظ و ناصر زمان و زمین
 مهدیی کافتاب این مهد است
 دولتش ختم آخرین عهد است
 رستمی کز فلک سواری رخس
 هم بزرگ است و هم بزرگی بخش
 بحر و بَر هر دو زیر فرمانش
 بَرّی و بحری آفرین خوانش^(۱)

له ناوچهی گهنجه، به رده ع یا بهرزهعه که به قسهی یاقوت نو فرسه خ له گهنجه دور بوه و موغان و کهستان کوردی تیا بوه.^(۲)

خانای قوبادی و خویندن

ته گهر به وردی بروانینه روژگاری پیشو سهرنجیک به بار و دۆخی خویندنی مهلا و فهقی یاندا به دین زۆر به رونی بزمان دهرده که وی که: بهر له چاو هه لئینانی خانای قوبادی به ژبان، فهقی و مهلا و میرزا و خویندوار له حوجره و خویندنگه کانی ته و سهرده مهلا له پال خویندنی مه عارفی ئیسلامیدا ته دهب و فه رهنگ و زمانی کوردی به دهرس - خویندراوه و زمان و زاراوهی گۆرانی که خانا شیعی پی وتوه زمانی خویندن و نوسین و زمانی

۱- دیوانی حکیم نیزامی گهنجهوی لاپه ره ی ۵۰۴ تا ۵۰۹ چاپی انتشارات زرین تاران به سهره تای دوکتور معین فه ربی تاریخ.

۲- معجم البلدان ج ۱ لاپه ره ی ۳۷۹ نوسراوی یاقوت بن عبدالله همه وی که نوسیویه تی: له بهر دهعه (په رده دار) دهر وازه یه که هیه که به دهر وازه ی کوردان ناوداره و زانایانکی زۆری لی هه لکه وتوه به تایبته له زانین راویانی هه دیسدا لاپه ره / ۳۷۹ ستونی ۲ چاپی ۹۵۹، زاینی.

ره‌سمی و باوی ئەو سەردەمەیی کوردەواری بوو.
بۆیه خانای بە راشکاوی فەرمویەتی:

هۆنە

بە لەفزی کوردی، کوردستان تەمام
پیش بوان مەحفوز باقی و السلام^(۱)
خانای قویادی بەر لەو تاکە شیعەرە لە بابەت شانازی کردن بە زبان و ئەدەبی
کوردی که شیعەرەکانی وەکو بوکی جوان رازاوه بی دەفەرمی:

شیعەر و هۆنە

بە توغیان دەرد بی دەرمان عەشق!
بە توفان سەدد ئەسر مەینەت عەشق
وینەیی (نیظامی) سەیقەل دەر زەینەم
بە سورمەیی دانیش رەوشەن کەر عەینەم
تا که ماجەرایی شیرین و خوسرەو
سەنگ تاشی فەرهاد، سەرگوزەشت ئەو
باوەرۆ، وە نەزم خاستەر جە گەوهر
بە رەشح خامەیی شوخ بۆ عەنبەر
هەرچەن مواچان فارسی شەکەرەن
کوردی جە فارسی بەل شیرین تەرەن
مەعلومەن جە دەور دونیای بەد ئەندیش
دلشادەن هەر کەس بە زوان ویش
مەعلومەن هەر کەس بە هەر زوبانی
بواچۆ نەزمی جە هەر مەکانی

۱- دیوانی خانای چاپی کوری زانیاری کورد ۱۹۷۵ ر لاپەرەیی ۱۴.

وینە ی عوروسان زێبای موشک چین
 بکه‌رۆش جه حوسن عیبارەت شیرین
 خاربخ جه مه‌عنی نه‌بو مه‌زمونەش
 کریا بو چون شیعر (جامی) مه‌وزونەش
 جه‌لای خیره‌دمند دل په‌سه‌ند مه‌بو
 شیرین تەر جه شه‌هد شیرە ی قەند مه‌بو
 چه عەرسە ی دنیا ی دون بەد فەرجام
 به ده‌ستور نه‌زم (نیظامی) ته‌مام
 به له‌فز کوردی، کوردستان ته‌مام
 پیش بوان مه‌حزوز، باقی (والسلام)...^(۱)

لەم بڕه‌ شیعرانه جوان دەرده‌که‌وی خانا شاره‌زای هه‌ل‌سه‌نگاندنی شیعر و
 هونەری ئەده‌بیش بووه، شیعەری پڕ واتا و رێکی به‌ باش داناوه که وه‌کو بوک
 رازاوه و جوان بی و ناوه‌رۆک و مه‌زمونێ چاک بی، چاکه، ئەنا، نابیتە شیعر.
 خانا نوسین و دانانی شیعر به‌ زمانی کوردی به‌ شانازی و ئەرکی
 سه‌رشانی ئەزانی و دەلی: هەر چه‌ند وتویانه: زمانی فارسی وه‌ک شه‌کر شیرینه،
 ئەبێ له‌م دنیا به‌د ره‌فتاره‌دا هەر که‌س به‌و زمانه‌ی وا خوا پتی داوه بنوسی و
 شیعر و هۆنه‌ بلێ چونکا خودایش له‌ قورئاندا فه‌رمویه‌تی (و من آیاتة خلق
 السموات و الارض و اختلاف الیسنتیکم و الوانیکم ان فی ذالک لآیات
 للعالمین).^(۲) جا هەر له‌به‌ر ئەمه‌ خانا رازی شیرینی (شیرین و خه‌سه‌ره‌) ی به
 کوردی هۆنیوه‌ته‌وه تا خه‌لکی کورده‌واری به‌ تیکرا سود و به‌هره‌ی لێ وه‌ر بگرن
 و به‌ زمانی زگ ماکی له‌و چریکه‌ ره‌نگینه‌ بگهن.

۱- دیوانی خانا چاپی کوری زانیاری کورد ۱۹۷۵ ز لاپه‌ره‌ی ۱۴ و ۱۵.

۲- سورە ی روم نایه‌تی ۲۲.

- ۱۱۱ -

هۆنه

یارەب بە فیراق فەرهاد کۆ کەن
 بە خورشید حوسن شیرین ئەرمەن
 بە ئیستیلائی عەشق خەسرەو پەرۆیز
 بە خۆش خەرامی گولگون و شەبدیز
 بە خامەئى موشکین شاپور چیئى
 بە ناز شیرین، بەو نازەنیئى
 بە ساز و بە لەحن شۆخ نیکیسا!
 بە نەبیر ئاهەنگ موجیزەئى عیسا^(۱)

تەنانەت خاناکاتی باسی دەنگی خۆش و ساز و ئاوازیش دەکا مەبەستی
 وردی رهوان ناسیمان بۆ دەردەخا که فەرمویەتی:

بە ساز و بە لەحن شۆخ نیکیسا!
 بە نەبیر ئاهەنگ موجیزەئى عیسا

لەم شیعەرەدا ئیشارە بە مە کراوە، هەر وهکو زانستی رهوان ناسی دەلی: دەنگ
 و ئاوازی خۆش موجیزە دەکا و هەر وهکو حەزرتی عیسا نەخۆش و مردو
 دەبوژینتەوه و لە مردو رزگاری دەکا.

رێبازی خانای قوبادی

شاعیریکی وهکو خاناکا رازاوتەترین چریکەئى ئەوین ساز ئەدا و باشترین
 شانۆئى ئەویندارانە دەخاتە بەر چاو، مەرۆف ئەگەر بۆ نینو دل و درونی ئەم
 هۆنەرە خاوەن هۆنەرە رینگا پەیا بکا، خاناکا بە مەرۆفینکی زاهید، خۆ پارێز، که لە
 دنیا دەسی بەرداوە، خوگر لەگەل قورئان و فەرمودە، سالیك، عارف ئەویندار
 و زانایەکی خوا ناسی دیتە بەر چاو، خاناکا لەم رێبازەدا ئەوهەندە لە دنیای سەیر

۱- دیوانی خاناکا چاپی ۱۹۷۵ز کوری زانیاری کورد لاپەرەئى ۱۴-۳: ککش گێر.

و سلوك خۆی ره تاندوه، له پهروهرده كردنى شانۆی ئەوینی مه جازى و عه شقى ئەم دنيايهی ئەم لای پى نیشان بدرى، سهر كه وتوه.

چريكه ی شیرین و خه سره و له باشتيرين و له بارتيرينى چيروك و چريكه ی مه نزومى كوردی یه و موغازه لات و ئەوینی ئەو دو دلداره یه و له هه مان كاتدا تراژدیای شه هیدی ئەوین - فه رهاد، فه رهادی فه رهاد تاش و تیشه وه دهس و ناکام نیشان ئەدا.

هه ركاتى له چريكه ی ئەویندارانه له ئەده بی كوردی دا قسه بكرى مروث ده كه ویته بیرى چريكه و شاكارى (مه م وزین) ی فه یله سوفى ناودار: ئەحمه دی خانى و شیرین و خه سره و - ی شاكارى زانای بلیمه ت خانای قوبادى، خانای مودافعی ئەوینی ئینسان به ئینسانه یا به ته عبیری عوره فا، لایه نگری عه شقى مه جازیه ی و ئەم خۆشه و یستیه ش له قورئاندا دوپاته ی له سهر كراوه، كه فه رمویه تی (وَ مِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَ جَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَ رَحْمَةً) له نیشانه كانى خوايه كه بۆ ئیوه له خۆتان هاوئلفى بۆتان ئافه ریده كردوه تا به هۆی ئەوانه وه، ئارام بگرن و له نىوان ئیوه دا دۆستى و ره حمه تی ساز داوه پیغه مبه ریش له سهر ئەم خۆشه و یستیه، دووپاته ی كردوه كه فه رمویه تی هه رچى مروث بروای زیاتر بى زیاتر هه لآلى خۆی خۆش ده وى (كلما زاد الرجل ایمانا زاد حبا لئسوته) یا فه رمویه تی (حبب لى من دنيا كم ثلاث: النساء - و الطيب و جعلت قرة عینی فى الصلوة) له دنياى ئیوه سى شتم بۆ خۆشه و یست كراوه: ژن، بۆنى خۆش و نوری چاوم له نوێز دايه، سه رنج راکیتشه (محقى الدين ابن عربى) له (فصوص الحکم) ئەو کتیبه به نرخه دا، له شه رحى ئەو فه رمووده یه دا نوسیه تی: (پیغه مبه ر فه رمویه تی: ئەم خۆشه و یستیه له خۆمه وه نیه چونكا خۆشه و یستى ئەو پىوه نلدى به خواوه یه) كه مروقى به وینه ی خۆی ئافه ریده كردوه، پیغه مبه ر ته نانه ت له خۆشه و یستى هه لآلى خۆیدا خۆشه و یستى خواى له بهر چا و گرتوه، بهر له ئیبنى عه ره بيش بو عه لى سینا

حهكیمی ناوداریش سه‌رنجی داووته شوین دانان عه‌شق له سه‌یر و سلوك و شهودی حه‌قدا و مه‌سه‌له‌ی عبور، له‌مه‌ جازه‌وه، بۆ حه‌قیقه‌ت، سینا له‌ کتیبی ئیشارات و تنبیهات‌ی خویدا ده‌نوسی عارف نیازی به‌ ریازه‌ت هه‌یه و ریازه‌تیش بۆ سی ئامانج ده‌روانی:

۱- دور خسته‌وه‌ی ناحه‌ق له‌ ریگای حه‌ق.

۲- نه‌فسی ئه‌مماره‌ بکرته‌ فه‌رمانبه‌ری نه‌فسی موتمه‌ئینه.

۳- پاك و له‌تيف كردنه‌وه‌ی دل و ده‌رون بۆ بینداری و ئاگاداری، ئامانجی ۱ به‌ هۆی خۆ پارێزی به‌ راستی به‌ده‌س دی. ۲ به‌ هۆی عیباده‌تی پر به‌ دل و ده‌رون، ئامانجی سه‌یه‌میش به‌ هۆی بیر و ئه‌ندیشه‌ی چاك و پاكه‌وه‌ به‌ده‌س دی؛ و تاری چاك، ره‌فتاری چاك، پندار و بیر كردنه‌وه‌ی چاك، هه‌روا به‌ هۆی عه‌شقی پاك و بێخه‌وش كه‌ له‌ودا جوانی و جه‌مان حوكم ئه‌كا، نه‌ك هه‌یزی شه‌هوت، خانایش له‌ سه‌یر و سلوكی خواناسانه‌دا عه‌شق و ئه‌وینی قه‌بو له.

خانا له‌ سه‌ره‌تای شیرین و خه‌سه‌رودا، به‌ په‌سنی خوا و پێغه‌مبه‌ر ده‌س پێ ده‌كا و له‌ باسی پێغه‌مبه‌ردا ده‌چێته‌ سه‌ر میعراج، به‌لای منه‌وه‌ یه‌كێ له‌ هۆی ده‌ركی واتای حیکمه‌ت هه‌ر ئه‌مه‌یه، چونکه‌ میعراج ته‌نیا تاقه‌ روداوێك نیه‌ میعراج ئه‌وه‌یه، كه‌ پێغه‌مبه‌ر تا سه‌ر سه‌ره‌وه، ئه‌روا و خوا ئه‌بێنی، یانی هه‌ر كه‌س ئه‌بێ برواته‌ میعراج، ئه‌مه‌ زه‌ریای وه‌حیه، بۆ پێغه‌مبه‌ر ئه‌مه‌ ئه‌زمونیکه‌ بۆ پێغه‌مبه‌ر، ئه‌وه‌ ده‌ریایه، ئیتمه‌یش به‌ره‌ی موقوف ئه‌بێ بروین له‌و ده‌ریایه‌دا كاسه‌ و گلێته‌ی خۆمان پر بکه‌ین و روح و گیانی خۆمانی پێ بێراو بکه‌ین هه‌ر وه‌كو خانا به‌ زمانی كوردی ئه‌م راز و ره‌مزه‌مان نیشان ئه‌دا، شینکه‌ی كه‌س بێدانه‌ی عه‌شق و ئه‌وین، ناروئی سه‌وز نابێ، ته‌نیا خانوی عه‌شق و ئه‌وین، جینگای ئارا و قه‌راره‌ و به‌س، عه‌شق موقوف له‌ باری مه‌نفی له‌ سه‌ر سه‌ریانی ئیشراتی، دانه‌نی: عه‌شق و ئه‌وین له‌ ئه‌ندامه‌وه‌ ده‌س پێ ئه‌كا، تا ئه‌گاته‌ ئه‌ندامه‌كان و له‌ ویشه‌وه‌ به‌ گیان و روح و سه‌ره‌نجام به‌ موته‌لق: (خوا) ئه‌گا، عه‌شق و ئه‌وینی،

که به دواى رهنگ و رواله-دابن، عه شق و ئه وین نیه، سه ره نجام ئه بیته هۆی نهنگ و به دناوی مرۆف له خوی راستی مرۆفانی ده شواته وه.

جۆرج لۆ کاچ ده لئى: جوانی و خوشیکی، مرۆف له پهستی و پووآن و سووان و تیاچون رزگار ده کا لهم بابته وه ئه بى بلیم: که زيبایی و جوانی موعه ره ی پشتی بهك تابلوی نه خش و هۆنه و شینعه ره.

زۆریه ی خویننه ران عادهت و خویان به وه گرتوه، که لیکنۆله ران، شویننه واری هونه روه رانیان، بۆ شی بکه نه وه و جوانی و خوشیکی و نوکته ورده کانیان بۆ بخه نه بهر چاو، ئهم کاره له سه رانسه رى دنیا بۆته باوه هونه روه ر، ئه گهر، له هونه رى خۆیدا جۆری عارف و ناسیا و نه بى، هونه روه ر نیه هونه روه ر ئه بى بى ترس، ده رد و ره نجی خۆی به باشی بدرکینى و هاواری خۆی ده ر بیری، عه شق و ئه وین، له میژودا، هه له بجه یه که روژنامه نوسان، له روژی مردنی دا به بیدهنگی لى بیدهنگ ئه بن.

خانا، گیان و رۆحی خۆی کردۆته مایه و هه وینى ئهم شاکاره ی، بۆیه وا بهرز بۆته وه و چوه ته ناخی ئاسمان و پله ی قاب قه وسه ینى ته ی کردوه.

سه رچاوه ی هونه ر: باوه ر و دین و ئه قیده و مه زه به، که له ده رونی مرۆفدا جۆش ده خوا و به شیه ی هونه ر جا شیعر بى یا نه خش و نیگار، هه ل ده قولنى و تافگه ئه کا، خانا هه مو ئه مانه ی تیدا بوه.

خانا ناسین، لیره وه ده ر ده که وى، که خانا به خۆی ناسیا و بوه، خۆی به شاعیری بهرز و ئاوینه ی غه یب داناوه، که ئیلهامی، به دانانی ئهم شاکاره، پى کراوه، تا فه رهنگی کوردی پیغه نی بکا.

شاعیر وته نی:

«له سیحری قسه دا وه ها ته واوم

که ئاوینه ی غه یب بۆته ناوم»^(۱)

به بیروپرای من ئه وپه رى هونه روه رى و قوه تى به یانى خانای قوبادى له

مه‌سنه‌وی شیرین و خه‌سره‌ودا به جوریکی‌وا دیاره نه‌ک ته‌نیا شاکاری خانایا به‌لکو یه‌کئی له شاکاره‌کانی ئه‌ده‌ب و هونه‌ری غه‌نایی و به‌لکو به‌رزتر و ته‌رزتر له هه‌موان بێ، ئه‌م شاکاره ئه‌ونه پر و ته‌ژی‌یه، له نوکته‌ی وردی له‌تیف و زیرین و زه‌ریف که مرۆ کش و مات ده‌مینێ، که به‌رزێ ئه‌م هونه‌روه‌ره، تا چ پایه ئه‌بێ به‌رز بێ، که شاکاریکی وای به‌دی هیناوه، شاکاری عه‌للامه‌ئه‌حمده‌د خانای و مه‌لای جزیری و شاکاری خانای قوبادی، نالی، مه‌وله‌وی، وه‌فایی، هه‌ر وه‌کو گه‌وه‌هرینکن ورشه‌ورش به‌سه‌ر دوند و لوتکه‌ی به‌رز و ته‌رزێ ئه‌ده‌ب و هۆنه و شیعر و هونه‌ری کورده‌واری نورئه‌فشانی و گزینگ داوین و زانست ب‌لاو ده‌که‌نه‌وه و گرشه‌گرشیانه.

رازاندنه‌وه‌ی شانزی جوان و د‌لاوا و د‌لاوین له‌گه‌ن که‌لک‌وه‌رگرتن له زانستی باوی رۆژ و زاراوه‌ی حیکمه‌ت و فه‌لسه‌فه و عیرفان یه‌کینکه له تاییه‌تی‌یه‌کانی که‌لامی خانای قوبادی و ئه‌و زانا و دانا‌یانه‌ی وا ناومان بردون. دیاره له رۆژگاری ساسانیدا زمانی په‌هله‌وی له په‌هله‌گیراوه،^(۱) باو بوه، ته‌نانه‌ت گون‌واژه‌یه‌کی زۆر له سه‌لمان فارسی، که له سه‌قیفه‌ی به‌نی ساعد به زاریدا هاتوه (کردیت، نه‌کردیت، کارینکتان کرد، که نه‌ده‌بو بیکه‌ن) که‌م ئه‌م جزره‌ واژانه، له زاراوه‌ی باواندا باو بووه و ئیستاش هه‌رماوه.

هۆنه و شیعی کورده‌واری له‌و رۆژگارانه‌دا، دو به‌یتی‌یه‌کانی باباتا‌هیری عوریانی لوره، که به‌پتی زا‌کۆن و ریزمان و قاعیده ده‌بو له سه‌ر وه‌زنی شیعی رۆژگاری ساسانی، یانی ۱۲ بین: (هه‌جا) دانرا‌بن، به‌لام له پاشان ئه‌دی‌بان

← ۱- ئه‌م شیعه‌ره‌ هی «شه‌پۆل» ه.

۱- په‌هله: «پاله‌وان - قاره‌مان» ئه‌م واژه له زمانی کوریدیدا هیتی ناوه راستی واژه ئه‌بیته ئه‌لف وه‌ک شه‌ر: شار، شاهنامه: شانامه، په‌لوان: پاله‌وان، تهران، تاران، په‌هلش بوته: پال که به واتای که‌نار و جانییه، ئه‌شگونجی (پارت) بویته پال که له کوریدیدا گۆراوه. ئه‌علام باستان له زمانی کوریدیدا، نوسراوی کاک مسته‌فا که‌یوان، لاپه‌ره‌ی ۲۴۹ تا ۲۶۰ یه‌که‌مین کونگره‌ی ته‌حقیقاتی ئیرانی سالی ۱۳۵۰.

بهره‌بهره، به خه‌یالی ئه‌وه، له وه‌زنی شیعرى ئه‌وانه‌دا كه‌م و كورپى هه‌یه، ده‌سیان لى‌داوه و ئه‌وانه‌یان بردۆته به‌حرى عه‌روزی وردى (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل) و گۆریویانن و به‌خه‌یان واژه‌ی ئه‌ده‌بیان، له جیگای واژه‌ی ره‌سه‌نى ناوچه‌یى داناوه، به‌تایبه‌ت وه‌حید ده‌ستگردى كه‌ زاراوه‌ی كوردى لورپى^(۱) نه‌زانپوه، كردویه‌ته فارسی.

ئه‌بێ بلیین: ئه‌م جۆره شیعره ۱۲- هه‌جا و بینانه، كه ئیستا له ئه‌ده‌بیاتی كورده‌واریدا هه‌یه، یادگاری ئه‌شعاری رۆژگاری ساسانی، به‌تایبه‌ت مانه‌ویه. یه‌ك دو وینه‌ی ئه‌وانه، له لایه‌ن ئوستاد دوكتۆر وامقى كرماشانی‌یه‌وه، ته‌رجمه‌هه‌ كراوه، جا هه‌ر بۆیه ده‌لین: زمانى نیزامى گه‌نجه‌وى زمانى په‌هله‌وى، یا كوردى ئازهرى بوه و داىكى كورد بوه و كوردیش خۆى، هۆز و نه‌ته‌وه‌یه‌ك، له ره‌گه‌زى ئارى و ئیرانى‌یه.^(۲)

هوماه ته‌ورپزى كه‌ له سه‌ده‌ى ۷ و ۸ى مانگى دا ژیاوه به‌ زمانى په‌هله‌وى ئازهرى كورده‌وارى شیعرى به‌ چاپ كراوه‌یى لى‌به‌جیماوه.

هۆنه:

وه‌هار، وول و دیم یار خۆش بى
ئبه‌وى یاران مه‌ ول بى، مه‌ وه‌هاران
واتا: به‌هار و گۆل به‌ روى یاره‌وه خۆشه
بى‌ياران نه‌ گۆل هه‌یه و نه‌ به‌هاران

۱- مناقب الطالبین كه ئیمامى ده‌یهم دوعای خیرى بۆ كورده‌ لوره‌كان كردوه كه چاكه‌یان له‌گه‌ندا كردوه؛ هه‌ر به‌ كوردى لوریش ناوی بردون.

۲- همدوللا موسته‌وفى كه‌ له سه‌ده‌ى ۸ى مانگیدا ژیاوه، له په‌سنی مه‌راغه‌دا نوسویه: «خه‌لكه‌كه‌ى سپی پیتست و حه‌نه‌فى مه‌زه‌ب و په‌هله‌وى زمانن». ماركوارت خۆزه‌ه‌لات ناسی ئه‌لمانی له‌ كتیبه‌ی ئیرانشاردا نوسویه‌تى: «زمانى په‌هله‌وى حه‌قیقى زمانى ئازهریه، كه‌ زمانى نوسپى ئه‌شكانیه‌كانه‌. - ئه‌شكان، گۆندیکه‌ لای شارى سه‌رده‌شت».

واژه‌ی دیم له «دیمه شۆره» دا ماوه‌ته‌وه که به واتای: دهم و چاو، روه.

هۆنه:

به میه‌رت هم بشی خوش گیانم ئەز دەست؛
 لووانت لاوجمن دیل و گیان به‌ست؛
 واتا: له بهر خوشه‌ویستیت گیانیشم له کیس ئەچن؛
 فریوی لیوت دل و گیانی بردم

واژه‌ی «گیان، لووان، دیل، بشی» کوردی پەتین.

عیزه‌دین بن عادل بن یوسف ته‌وریزی که له سه‌ده‌ی ۸ی مانگی‌دا ژیاوه به

زاراوه‌ی په‌له‌وی نازه‌ری ده‌لێ:

سه‌ه‌رگه‌هان که دیلم تاوه‌گیری
 جه‌ ئاهه‌م هه‌فت چه‌رخ ئالاوه‌گیری
 واژه‌ی تاوه‌گیری، ئالاوه، دیلم، ئالاوه‌گیری، جینگای سه‌رنجن گه‌نجه‌ که
 جوزوی به‌ردعه‌ بوه، ئەبێ نزامی گه‌نجه‌ویش شێعر و هۆنه‌ی کوردی و نازه‌ری
 لێ به‌جێما، به‌لام تا ئەم دهم و چاخه‌ له ئیمه‌ مانانیا بزر کردوه.

شه‌مسی مه‌غربی ناودار به‌ مه‌لامحه‌مه‌د شیرین به‌ نازه‌ری - کوردی

فه‌رمویه‌تی:

سه‌ه‌رگه‌هان که چه‌شمه‌م تاوه‌گیری
 که‌هان ئەج ئاوی چه‌شمه‌م لاوه‌گیری
 ئەنان خوناوه‌ ئەج چه‌شمان بواره‌م
 که‌ گیتی سه‌ر به‌ سه‌ر خوناوه‌گیری
 دیله‌ اویان چومن سامانه‌ بگرت
 چومن به‌ر بوم همه‌ اویا نه‌ بگرت
 به‌ جز اویان نه‌وینم بین به‌ر و بوم
 به‌ر و بوم همه‌ اویا نه‌ بگرت

خانا ئىنسانىكى دىندار و زانا و خەلك خوشەويست بووه و زور حەزى لەوه
 كردوه مرؤف پىكەوه باش بن و حاكم و مير و گزير دادگەر و دادپەرور بن و
 لە بارى كۆمەلايه تى و ئابورى و فەرھەنگى و چاكە و چاكە كرده وه هەرە وه ز بز
 يەك بکەن تا دادگەرى كۆمەلايه تى لە هەر بار و بابەتيكە وه، دابىن بکرى.

هۆنه

مەعلوم بۆ. جە لای بوزورگان دەور
 هەر کەس عادل بۆ. چون هورمز بهی طهور،
 بەرگوزیدهى زات حەيى ئەكبه رەن
 مەحفوظەن جە نار ئەر صەد کافرن
 خانا دەلى ئەگەر مير و پاشا دادپەرور بن، ئەگەر رژيم لە نيتو کۆر و کۆمەلدا
 بۆ دابىن کردنى سود و قازانجى کۆر و کۆمەل هەلسورى و لە خزمەت
 خەلك دا بى، زهوى بۆن خوش ئەبى و لە باتى گول، گەوهەر دەروينى، بەلام
 ئەگەر حوکومەت زالم و ستمکار و بەد فەر بى و بىر لە سود و حەسانە وهى
 گشتى نەکاتە وه، ولات ويران ئەبى و خەلك روى خوشى و حەسانە وه نابىن.

هۆنه

بەلى جە خانای عەطارید خامە
 مونشى وه صف. زولف عەنبەر شەمامە
 بە سەمع شەرىف بشنەو، حیکایەت
 ئەر قەسەدەش خیرەن والى ويلایەت
 بە جاي گول، زەمین ماوهرۆ، گەوهەر
 سەنگ مەبۆ بە لال، خاکەش بە عەنبەر
 ئەر والى بى عەدل، شەرارەت پيششەن
 بەدجینس، بەدکار، دور جە ئەندیشەن

وئنگه‌ی مه‌مله‌که‌ت که‌ی مه‌عمور مه‌بو
 ئه‌یمه‌نی و راحت جه خه‌لق دور مه‌بو
 ئه‌وه‌یه‌ی خانا به ئه‌رکی سه‌رشانی حاکم و ئه‌میری ده‌زانی که دادگه‌ر بن و له‌گه‌ن
 ژێرده‌ستان دا بگونجین و دلێ خه‌لک راگرن و ئه‌بن له‌وه بترسن که دوعا و
 نزای ستم لیکراوێکیان لێ بکه‌وتته کار و ئاه و نزوله‌ی مه‌زلومان بیانگری و
 تون‌به‌تونیان بکا، ئه‌وه‌یه، که شیعر و هونه و بیرێ خانا کۆن نابێ و هه‌میشه له
 نیو دل و ده‌رونی خه‌لکدا بلیسه ده‌ستینی.

شیعر

واته‌ش: ئه‌ی خوسره‌و، دانای خیره‌دمه‌ند
 وینه‌ی بابای ویت چیش مه‌بۆیه‌ک چهند
 چه‌نی سوپاهی و نوکه‌ر بسازی؟
 بته‌رسی جه مه‌رگ، مه‌زلوم بنوازی؟
 ده‌می هم به‌عه‌دل مسکینان که‌ر شاد
 مه‌مله‌که‌ت به‌عه‌دل دادت که‌ر ئاباد
 چه‌زه‌ر که‌ر جه چه‌نگ سه‌ره‌نگ ئه‌جه‌ل
 قه‌لای زینده‌گیت بکه‌رو قه‌به‌ل...
 خووف که‌ره، خوسره‌و، سووحن یا ئیوار
 دوعای مه‌زلومی لیت بگنۆ به‌کار

بیرورای خانا کۆن نابێ

خانا لای وایه ئه‌بن بۆ چاره‌کردنی که‌ند و کۆسپ له‌گه‌ن خه‌لک به‌ راوێژ
 و ته‌گبیر و پرس و جو بگولینه‌وه، ته‌نیا له‌ ریگای راوێژه‌وه کۆمه‌ن به‌ره‌وپیش
 ئه‌روا و سه‌ر ئه‌که‌وی و کار مه‌سه‌ر ئه‌بن، تاک هه‌ر چهند ژیر و پربیریش بی،
 بی ته‌گبیر کردن به‌ خه‌لک، ئه‌که‌وتته نیو زه‌ل و پیاوی ده‌وی شه‌ل ده‌رچنی له

زەل، ئەمەیه کە دەبێ بلیین شیعر و بیر و قسەى خانە، پاشا و میر و حاکم فیری
 حوکومەت داری ئەکا و دەیانخاتە سەر رینگای مرقایەتی.

شیعر

بەلێ دەستورەن نە عەرەصەى دەوران
 وەختی کار سەخت رۆ دۆنە ئینسان
 ئەر چون ئەقلاتون موشکاف مەبو
 فری پیش خەریک هەم خەریک و مەبو
 خەسرە و کەرد بە هۆش رەوشەنى ضمیر
 ئەى کارە بە دەست روجوع تەدبیر
 پەى چیش؟ مەواچان: یە، پەند پیرەن
 تەحلیل موشیکول، هەر، بە تەدبیرەن

خانە لە شیرین و خەسرەودا زۆر بەى پەردەکانی ساز و ئاواز و موسیقای ناو
 هیناوه و ئەمە شارەزایی خانە لەم هونەرە نیشان ئەدا «ساز، چەنگ، نەى،
 دەف، عود، بەربەد، سەنتور، ماهور و...» هەر و هەش لە زۆر مونسەبەدا لە
 زاراوهی ئەستێرناسی و عیلمی هەبەت، قسە ئەکا و زانایی و دانایی خۆى
 لەم عیلمەدا دەر ئەخا. ئەو یە، کە دەلێن: خانە، زانایەکی پایە بەرز بووه، هەر
 وەکوو ئەم زاراوانە: «زیج، ئوستورلاب...».

هەر و هە هەر کەس شیرین و خەسرە و بخوینیتەوه، تێ دەگا کە خانە لە
 زانستی ئابوریشدا زۆر شارەزا بووه و قسە لە عەرزه و تەقازا و بەد فەری
 ئیحتیکار و شاردنەوهی رزق و رۆزی خەلک دەکا و نەهى لەو کارە بێ فەرانه
 دەکا و رینگایان نیشان ئەدا تا گران فرۆش و کەم فرۆش و موختە کیر نەبن و
 بێ گزی و فزی و بێ زولم و زۆر و ملهوپى لە گەن خەلکدا بە مرقایەتیەوه بژین
 تا دۆستایەتی و رەحمەت و برایی و پەکیەتی لە نێو خەلکدا بەدی بێ و ئاژاوه
 و ناکۆکی و نارێکی نەمیتێ. ئەو یە، کە دەلێ: